

DOMOLJUB

ŠTE V. 42.

V LJUBLJANI, DNE 18 OKTOBRA 1933

LETO 46.

Cena 18 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljuba«; naročnina, reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljuba« v Ljubljani.

Telefon uredništva: 2549

Telefon uprave: 2992

Zakaj gre naša mladina v tujino

Skrb za mladino je najvažnejše narodno lelo. To pa ne samo za tisto, ki se šola, marveč je večkrat še bolj potrebno za mladino, ki si išče vsakdanjega kruha po službah, najsi bo to pri zasebnikih ali v tvornicah.

Iz slovenskih krajev je šlo mnogo fantov in deklet po svetu: v predvojni dobi v Trst, Reko, Aleksandrijo, Ameriko in drugam, v povojnem času pa se je izseljevanje še stopnjevalo posebno v Zagreb, Belgrad in sploh na Balkan. Zenski spol je v tem oziru v pretežni večini.

Da bi ta mladina bila dobra, poštena in delala čast svojemu narodu, bi se potrpelo. Žalibog se godi večkrat ravno nasprotno.

V slovenski mesečni reviji »Vzajemnost« je tiskano: »da goni po svetu pridna slovenska dekleta nad vse kruti kmetski socialni red, ki je v Sloveniji še danes modern in kaznuje vse one, ki niso prvorojeni. Med Slovenci je bil in je še skoraj povsod običaj, da oče prepusti premoženje enemu starejšemu sinu ali hčeri, če ni moških otrok. Ostalim otrokom določi oče primerno doto, sebi in ženi pa razne dosmrtno dajatve v naravi ali v denarju. Nekaj drugače ravna v tem oziru Hrvatje v srednji Istri. Pri teh zapiše oče navadno starejšemu sinu (ozir. hčeri), ko je odslužil vojaščino t. zv. darovnico, s katero ga vknjiži na polovico premoženja po očetovi smrti. Druga polovica se pa po smrti očeta razdeli vsem otrokom enako kot zakonita dedščina. Navadno se to zgodi v denarju, kar oče že odloči takrat, ko naredi darovnico svojemu nasledniku. Oče in mati pa še nadalje gospodarita do smrti sporazumno z naslednikom in nevesto, če je že prišla k hiši. Prodati ali pa zadolžiti posestvo po vknjižbi darovnice oče ne more brez privolenja naslednika.

Kateri od teh načinov zapuščinstva bi bil najboljši?

Najprej moramo rešiti silno važno načelno vprašanje: hočemo li, da se kmetski stan vzdrži kot tak ali da se proletarizira?

Menda bomo pristali na prvo! Samo na temelju stalnih kmetijskih domov se je vzdržal naš narod. Ti pa potrebujejo vsaj toliko zemljišča, da se prehrani srednje številna družina. Taki domovi morajo torej ostati nedeljeni! Razdelila pa naj bi se velika posestva, na katerih se more preživeti več družin. Če bi se to zgodilo pri srednje velikih kmetijah, bi bilo naposled vse razkosano in imele bi

posamezne družine, kakor se reče: za živeti premalo, za umreti preveč.

Otroci bi naposled tudi ne vedeli, kje je njihov rojstni dom. In vendar vsakdo rad še v starosti pogleda hišo, kjer je preživel leta mladosti.

Starši so dolžni, da poleg naslednika kmetije preskrbijo kar najboljše morejo tudi za druge svoje otroke. Da bi bili vsi enaki pri dedovanju — pri naših kmetijskih razmerah ne moremo pričakovati.

Kmetski dom je dom vere, narodnosti in domovinske ljubezni. Po svoji bistvenosti je kmetski stan stebel domovinske ljubezni. Slikar ljubi slike, učenjak knjige, kmet pa svoj dom in svojo zemljo. Zadnji zapusti svojo grudo in le takrat, ko mu je življenje v skrajni nevarnosti. Kako skrbi kmetška mati za svojo družino! V voziček položi dojenčka, pelje ga na polje, da zamore delati. In ko se vrne trudna domov, nima oddiha. Nočni počitek si skrajša, dasi ga je najbolj potrebna, da služi druge. Vse življenje ji je delavni dan. Bi-li bila taka, ko bi ne imela doma? In dokler je družina pod njeno oskrbo v domači hiši, splošno gotovo še ni pokvarjena.

Nasledstveni red pri Slovencih torej ni kriv, če mladina, ki je šla v tujino iskati srečo, zaide na napačno pota. Ravno nasprotno! Drugi razlogi so, ki povzročajo preveliko selitev podeželske mladine, posebno ženske, v velika mesta — in tuje. Eden teh je za sedanje čase nezadostna izobrazba kmetске mladine. Pri vsakem drugem stanu se trošijo za strokovno izobrazbo ogromne vsote, a za poljedelce najmanj. Ze osnovna šola bi morala otroke vpeljati v kmetstvo ali strokovno poljedelsko izobrazbo. Tej svrhi mora pretežno odgovarjati tudi čtivo. Bajno opisovanje mest in tujine moti otroško domišljijo.

Slabo ali vsaj nezadostno je preskrbljeno za kmetijske nadaljevalne šole za fante in za brezplačne gospodinjske šole za dekleta. Te šole bi morale vzgajati k ljubezni do domače grude in k ponosu za kmetski stan.

Ne smemo pa prezreti tudi, kakšen ugled uživa v javnosti kmetstvo ljudstvo. Kaj ne vidimo pogosto, kako t. zv. polinteligence rada zbija nad kmetom neslane šale. Kako pristansko se ravna z njim večkrat v javnosti?

Tako odraščajo kmetska mladina brez zadostne stanovske izobrazbe in ponosa. Za samovzgojo danes nima dovolj prilike. Nič

čudnega ni, če se potem ta mladina rada seli v mesta, kjer uživa v vsakem oziru več svobode. To pa jo ravno radi nezrelosti in nestalnosti značaja upropasti. Ni to v korist poljedelstvu, da delovne moči v mladosti zapuščajo svoje domače ognjišče, pustijo najboljša leta v mestih ali v tujini, na starost pa se zopet vračajo v svoj rojstni kraj, na svoj stari dom. Ta jih seveda ne sprejema z veseljem, usmili se jih pa le iz krščanske ljubezni. Če pa ni več domače hiše, pa jih mora prevzeti občina, ki je zopet prisiljena zaradi večjih izdatkov obremenjevati občanarje z višjimi davki. Glede na vse to je važna naloga zakonodavca, da bolje poskrbi za kmetski stan, da bo zavarovan za bolezen, onemoglost in starost. To bo tudi delovne moči pridržalo na domači zemlji. Vedno pa bo še ostala mladina, ki bo iskala službe po mestih. Zato pa treba tudi pouka v posebnih nadaljevalnih tečajih po dovršeni ljudski šoli. Drugače je kmetška služinčad prisiljena sprejemati v mestih najnižje in slabo plačane službe, če jih sploh dobi. V takih priložnostih je pa ravno mladina v največji nevarnosti, da se popolnoma pokvari — in potem le težko popravi.

Zgubljen

je ta zob, če ga takoj ne zalijemo. Ostanek jedi se je zajedel med zobe, ustvarja se mlečna kislina in razkraja zobno sklenino. Posledica tega je majhna luknjica. Dnevna nega s Chlorodont zobno pasto štiti zobe pred prezgodnjim razpadanjem, ohranjuje jih zdrave in dela sijane bele. Tuba Din. 8.-, velika tuba Din. 13.-.

ALI SE ZAVEDAŠ, DA JE »DOMOLJUB« KATOLISKI TEDNIK, TI PA KATOLISKI KRISTJAN?

RAZGLED PO SVETU

Ne pozabite onih na fronti

Za svetovne vojne so se borili junaki na fronti, trpeli zimo, žejo in glad, umirali. Skupno z njimi so se bojevali na svoj način tudi oni v zaledju. Otroci so sklepali vsak dan nedolžne roke in jih dvigali proti nebu za dobrega očeta na fronti, pobožno dekle je molilo za brata in zaročenca, žena za moža, mati za sina. Marljive roke so plette tople jopice in zbirale darove za na fronto.

Tudi cerkev ima svojo fronto

Leta in leta že pošilja Cerkev na svojo fronto najboljše sinove in hčere. Ti junaki so katoliški misijonarji, duhovniki, redovniki in redovnice. Ta fronta so katoliški misijoni v Aziji, na Kitajskem, Japonskem, v Indiji, v Afriki in po drugih krajih na svetu. Ogromna in tisoče in tisoče kilometrov dolga fronta preko cele zemeljske krogle! Fronta, na kateri vsako leto padajo junaki od napornega dela, od bolezni, od divjih zveri, od strupenih kač, od razbojnikov in divjakov, od slabih vremenskih prilik in drugih nezdod. Fronta, ki zahteva ogromne vsote denarja za cerkve, šole, bolnišnice, sirotišnice, zavetišča, obleko, hrano, a vse to zato, da se razširi kraljestvo Kristusovo, da se dušam divjakov prinese luč vere.

Nedelja dne 22. novembra

To nedeljo se bomo spominjali junakov na naši katoliški fronti. Po celem svetu bodo v cerkvah govorili o misijonih, priredili predavanja, akademije, denarne zbirke in opravljali v označeni namen molitve in pobožnosti.

Dejstva govore

Zalostne razmere so za Slovence v Italiji tudi v cerkvenem oziru.

V Beneški Sloveniji so politična oblastva prepovedala slovensko pridigovanje.

Katekizem, spisan v rezijanskem narečju, plenijo orožniki po kmečkih hišah; oblastva so prisilila duhovnike, da so pozvali v cerkvi vernike, naj prišesajo katekizme v župnišče, kjer so jih orožniki zaplenili.

Duhovščina v Beneški Sloveniji je pod trainim policijskim nadzorstvom.

Po vsej Julijski Krajini je slovenski, oziroma hrvatski verouk v šoli prepovedan; duhovniki učijo otroke verstvo samo v cerkvi in ne smejo pri tem uporabljati nikakih učnih pripomočkov, kakor n. pr. šolsko tablo ali karkoli, kar bi spominjalo na šolo.

Duhovnikom je prepovedano imeti kakršnekoli zveze z otroki izven cerkve. (Nedavno so politična oblastva zahtevala premestitev duhovnika — in cerkvena jo je morala tudi izvršiti — samo zaradi tega, ker je peljal

Kaj bomo storili tega dne?

Na ta dan hočemo pred vsem prositi v molitvah Boga za čim večji uspeh onih, ki se žrtvujejo v misijonih. Vere ne moremo širiti brez molitve. Vera je milost, a brez molitve ni milosti. Moliti hočemo za misijonarje, da jim Bog podeli vztrajnost in navdušenje pri težkem delu.

Naš Rdeči križ

Za svetovne vojne je delovalo marsikatero društvo rdečega križa, da je z denarjem in drugimi darovi pomagalo onim na fronti. Tudi Cerkev ima podobno društvo, ki mu je ime Društvo za širjenje vere. To društvo zbira sredstva za misijone in misijonarje. Lansko leto je zbralo na celem svetu okrog 200.000.000 dinarjev, v naši državi okrog 200.000 Din. Seveda je to le kaplja v morje za ogromne potrebe misijonstva.

Vpišite se v društvo za širjenje vere

Zaradi mesečne dajatve enega dinarja ne bomo postali berači. Zelja sv. očeta je, da vsak katoličan postane član Društva za širjenje vere. En dinar ni za nikogar nevzdržno breme, misijoni pa bi dobili na ta način letno milijonske vsote za svoje svete namene. Ni lepšega, večjega in plemenitejšega katoliškega dela, je rekel sedanji papež, kakor da z molitvijo in delom pomagamo misijonom.

Storimo torej svojo dolžnost in ne zabimo onih na fronti!

>Marijin vrtec< na izprehod v bližnjo podružnico.)

Glavni državni pravdnik v Trstu, ki v smislu konkordata lahko vloži proti umeščenju vsakega župnika svoje odklonilno mnenje, ni po sklepu konkordata v letu 1929 do danes priznal skoraj nobenega slovenskega župnika. Dolga vrsta jugoslovanskih duhovnikov je zaradi tega že več let brez plače.

Jugoslovanski duhovniki se postavljajo pod politično nadzorstvo italijanskih duhovnikov, ki prihajajo na fare z državno podporo kot kurati >Balille< ali veroučitelji.

Od konca leta 1930 se ne sme tiskati v Julijski Krajini niti najmanjši verski listič; celo podobice s slovenskimi podpisi ne morejo svobodno krožiti.

V tržaško-koprski škofiji so oblastniki izgnali iz neštevilnih slovenskih cerkva jezik domačega ljudstva.

62 far v Istri nima duhovnika, ki bi lahko oznanjal vernikom božjo besedo v njihovem jeziku.

V bližini železniške proge med St. Petrom in košansko postajo gradijo Italijani že več let ogromna vojaška skladišča in veliko vojašnice. Mimo skladišč ne sme noben neopoklicanec v razdalji 50 m. — Te dni je lilo tudi po vsej Julijski krajini, posebno na Goriškem. V Gorici je vihar napravil mnogo škode na nasadih. Soča je naglo narasla in podrli del jezu pri Podgori. V Trstu je začela pihati burja in toplota je padla na 10 stopinj nad ničlo, kar je

za ta čas nekaj izrednega. V Vidmu je vdrlo voda v nekatere hiše. Na gorah nad Vidmom je zapadel sneg. Narastli so tudi vsi potoki Soče, predvsem Vipava. — Pol milijona cigare na dan pokade v Trstu.

Rumunija

s Titulescova potovanja. Rumunski zunanji minister Titulescu je iz Varšave prišel v Belgrad, kjer se je za kratek čas ustavil. Nato je odpotoval v Sofijo in nato v Ankaru, kje podpisuje prijateljsko in nenapadno pogodbo s Turčijo. Iz Ankare odpotuje v Atene in nato v Zenevo. — Titulescu je imel v Sofiji daljše razgovore s predsednikom bolgarske vlade in raznimi drugimi vodilnimi politiki. Sprejet je bil tudi v avdienci pri kralju. Bolgarski kralj njegov obisk toplo komentira in pravi, da imajo bolgarski in rumunski diplomati isto nalog, katero so rešili grški in turški diplomati, pa čeprav sta si bili Turčija in Grčija v veliki sovražnici.

Amerika

s Težave ameriških kmetov. Kljub slabi letini in kljub padanju dolarja padajo žitne cene v Ameriki še nadalje. Glavni vzrok padanja cen je v velikanski zadolžitvi ameriških kmetov, ki morajo prodajati žito za vsako ceno. Ameriškim kmetom bi bilo mogoče pomagati samo na ta način, če bi popustili upniki na svojih terjatvah ali če plača del dolgi država. Kupna moč kmetov je znova padla za deset odstotkov. Težavni položaj ameriških kmetov se tudi vidi iz nerazmerja med cenami industrijskih in onimi kmetijskih proizvodov. Dočim so cene industrijskih izdelkov narasle za 5,5%, so cene kmetijskih pridelkov padle za 4,5 odstotkov.

Francija

s Izborne so organizirani francoski uradniki. Finančni minister ima namreč skrb za velikim proračunskim primanjkljajem, zato je hotel med drugim znižati uradniške prejemke. Znižanje bi znašalo samo 5%, vendar so francoske uradniške organizacije tako vplivne, da se je večina poslancev izjavila proti ministrovemu predlogu.

Avstrija

s Razno. V Zelučah je umrla 80 letna Polančeva mati. — Preminul je tajnik belske občine 62 letni Anton Piskernik. — V šentjakobski župniji so se v enem mesecu preselili v večnost trije vzgledni gospodarji, vsi z imenom Mihael, to so Kobintar ter Primkov in Kovačev oče v Gorinčičah. — V Podjergu so pokopali starega Kolmana. — Premrečena sta kaplana Matej Nagele v Zelezno kaplo in Kandut Jože v Rožek. — Pogorela je hiša in gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Werschitz, p. d. Kulnika v Ingari gorici pri Zili.

BANKA BARUCH

15, Rue Lafayette, Paris

Odpremijo denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.

Vrši vse bančne posle najkulantneje.

Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: BELGIJA: Na 2864-66 Bruxelles. FRANCIJA: Na 1117-84 Paris. HOLANDIJA: Na 1455-66 Ned. Dienst. LUKSEMBURG: Na 5367 Luxembourg. Na zahtevno pošljemo brezplačno naše ček. Nakaznice.

Italija

s To in ono. V postojnske zapore so prignali večje število fantov iz Košane, ker so prepevali slovenske pesmi. — Danila Sonc, petletna deklica iz Tomaja, se je igrala s tovarišicami z neko okroglo stvarjo. Ta okrogla igrača pa se je kar naenkrat razpočila in malo Danilko je takorekoč raztrgala. Bil je menda naboj, ki so ga pustili še avstrijski vojaki. —

poljah. — Požar je izbruhnil na gradu Oster-
vice in povzročil veliko škodo. — Zelo lepo je
uspel pevski nastop na prvo oktobersko ne-
deljo v Galiciji. — V St. Janžu v Rožu so igrali
»Moč uniforme«. Pripravljajo se tudi na 25 let-
nico obstoja endotnega društva. — V Pliberku
je katoliška ženska organizacija priredila dne
15. oktobra »Svoje glavno Minko«. — Isto ne-
deljo so se postavili v Stebnu pri Globasnici
pevski zbori iz Stebna, Kasaz in Vogrč. —
Šestmesečni gospodinjski tečaj otvorijo z no-
vembrom šolske sestre v St. Rupertu pri Ve-
likovcu.

Rusija

s 19.000 m nad zemljo. V začetku oktobra
se je dvignil na letališču v Moskvi sovjetski
balon in dosegel največjo doslej doseženo vi-
šino 19 km nad zemljo. Balon je brzel ob svitu
ogromnih žarometov in ostal v stalni radio-
zvezi z zemljo. V največji višini je posadka iz-
merila »toplo 20 stopinj pod ničlo v notranjo-
sti balona in 60 stopinj mraza izven balona.
Polet je v prvi vrsti veljal proučevanju razmer
v teh stratosferah, imenovanih višinah, in v
tem: je mogoče tega dviga.

Anglija

s Če bomo hoteli rešiti domovino. Lord
Irvin, angleški prosvetni minister, je izrazil ob-
čutljivost novega učiteljskega v Omskirku slede-
če besede o poslanstvu vere v učiteljstvu: »Po
mojem mnenju bi moralo biti sleherni učite-
ljišče, če bi hotelo doseči svoj namen, zgra-
jeno na verski podlagi; zmerom bolj namreč
opažam, da je vera bistvo in pogoj pri izgra-
ditvi značaja. Vprava v naših dneh dajem brez
vsakega obotavljanja izraza svojemu prepriča-
nju — da namreč ne more iti noben šolski
sestav mimo tega življenjsko važnega elemen-
ta... Zadnja leta vidim v vsej Angliji veliko
spremembo v sodbi tega vprašanja; in ta spre-
memba nas prepričuje, da je prišel danes čas,
ko se bodo morali združiti kristjani vseh vero-
izpovedi, če bodo hoteli rešiti domovino in
svet pred bližajočo se nevarnostjo...«

Turčija

s Svoj jezik čistijo, Turki namreč. V ta
namen je sestavljen poseben stalni odbor s
sedežem v Angori, v katerem sedijo profesorji,
pisatelji in časnikarji. Ta odbor, ki je nastal po
velikih prizadevanjih turške vlade, ima nalo-
go, da očisti turški literarni jezik vseh netur-
ških primesi in da sestavi slovar iz samih či-
sto turških besed. Besede črpajo iz starih ro-
kopisov in knjig ter iz besedišča čisto turških
raročij. Lotili so se poskusa in oglasili v časo-
pisih oglas, ki naj najde domače izraze za 1500
besed, arabskih in perzijskih. Prosvetni mini-
ster je izjavil: »Turški časnik, pa naj izhaja v
Angori ali v Stambulu, morajo enako lahko in
z razumevanjem brati vsi Turki od Egejskega
morja do kitajskih mej...«

Drobne novice

Angleški delavci zahtevajo, da so v vod-
stvu industrijskih podjetij tudi zastopniki de-
lavev.

Zakon o razpustu komunistične stranke
pripravlja nizozemska vlada.

6.000.000 ton železa je naročila v Belgiji
sovjetska vlada.

Sedem orjaških zrakovplovov za sovjetsko
vojsko gradi Italija.

Čemu bi se mučili, če se da drugače napraviti!

Schichtov
RADION
pere sam

To je prednost Schichtove-
ga Radiona. In v tem tiči
njegova skrivnost: na mili-
jone kisikovih mehurčkov
se razvije med kuhanjem
(vsaj 15 minut) v raz-
topini Schichtovega
Radiona in poganja
milno peno skozi tka-
nino. Tudi povsod tam,
do kamor nikdar ne seže
krtača. V 15 minutah Vam
je perilo belo ko снег, ne
da bi ga bilo treba drgniti
in mencati. Prizanesljivo in
hitro opravi Schichtov
Radion za Vas delo, ka-
dar imate žehto, če upo-
rabljate Schichtov Radion.

30.000 praznih stanovanj je v Berlinu.

14 advokатов je že izvršilo letos samo-
umor radi beže v madjarski Budimpešti.

685 novih časopisov v svrhu sovjetske agi-
tacije prične izhajati v Rusiji.

80.000 oseb je umrlo na malariji na Ki-
tajskem.

Mačke bodo obdavčili v Pragi; dobe »me-
dalje« kakor psi.

Ribe, ki ne znajo plavati, so našli v po-
tokih ameriškega Virginjskega gorovja; žive
na dnu vode.

Po 2 pšeniga (okrog 26 par) ponujajo Ja-
ponci Nemčiji žarnice.

Avtomobil za nagrado bo dajala prizna-
nim učenjakom sovjetska vlada.

Pivo v konzervah je začela razpošiljati
neka ameriška pivovarna.

Pogajanja za sklenitev konkordata z Va-
tikanom namerava pričeti francoska vlada.

Sporazum o nenapadanju so podpisale
Argentina, Brazilija, Chile in Urugvaj.

Zopet vlada velika napetost med Japon-
sko in sovjetsko Rusijo.

Filipinskemu otočju hoče dati Ameriki
popolno svobodo.

V zrak je zletelo italijansko skladišče
smodnika blizu Modene.

Iz Zveze narodov je izstopila Nemčija.

Novе volitve v španski parlament bodo
dne 19. novembra.

Slika s potovanja jugoslovanskega kralja v Cari-
grad. Naš kralj v družbi Kemala paša.

KAJ JE NOVEGA

Naši junaki

Naš odlični misijonar na Daljnem Vzhodu g. Jožef Kerec se je te dni poslovil od domovine, od vseh dragih znancev in prijateljev misijonskega dela, in odšel zopet nazaj na Kitajsko, v mesto Hongkong, kjer ga njegovi Kitajčki že tako težko pričakujejo. Skoraj poldrugo leto je že preteklo, odkar se je vrnil v domovino, da si popravi skrbno zdravje in da s svojo živo besedo navduši vse prijatelje in podpornike misijonov za nadaljno velikodušno pomoč. Na nešteti krajih Slovenije je vžigala njegova prepričevalna beseda — v pridigi ali poučnem predavanju — slovenska srca, ki so se obilno odzvala njegovi prošnji za pomoč. Še prav živo nam je v spominu oni mož z dolgo črno brado in prijazno svetlikajočimi očmi, ki je na jenskem velesejmu v Ljubljani razlagal posamezne predmete na misijonski razstavi. To je bil naš kitajski misijonar, ki se te dni odpravja na dolgo pot nazaj v svojo drugo domovino.

Zaprosili smo g. misijonarja, da naj nam ob odhodu napiše nekaj vrstic, kar je on prav rad storil. V naslednjem sledi kratek opis njegovega misijonskega dela v 12 letih. Sama kratka dejstva so to, zato ne vemo za vse napore in žrtve, ki jih je moral prestati misijonar, preden so njegovi načrti postali dejanje, preden so se uresničile njegove goreče želje.

Deloval sem na Kitajskem 12 let. Od teh sem bil dve leti v Macao, šest let v Tao-Mun-u in štiri leta v Hongkongu. Imel sem v svoji oskrbi tudi vse otočje južno od Macao, med katerimi sta bili tudi dve naselbini gobavcev. Zidal sem kapelo, rezidenco in šolo v Tao-Mun-u, na otoku Lappo in v Wan-čaj-u. Ko sem bil prestavljen v Hongkong, sem prevzel novo ustanovljeno St. Luis Industrial School in misijon sv. Antona Padovskega, tako zvaní Westpoint Hongkong. Razvil sem obrtno šolo, tako da je vzbudila pozornost ne samo angleške oblasti, temveč vseh dobročutečih premožnih Kitajcev, ki so se začeli zanimati za tako važno ustanovo in mi tudi pomagali plačati del dolga, ki sem ga naredil za nabavljene nove stroje. Ker nisem mogel ugoditi vsem prošnjam s strani oblasti in mladolinjbov, da bi sprejel v oskrbo več sirot in nevarnosti izpostavljenih dečkov, sem predložil angleški vladi, naj poskrbi s pomočjo dobročutečih bogatih Kitajcev (poganov) za nov zavod, ki bi bil moderno opremljen in bi lahko sprejel 300 sirot. Po dolgih pogajanjih se je posrečilo premagati vse težave, ki so nastale glede pogodbe s Salezijsko družbo, posebno kar se tiče verouka v šolah, in nazadnje je bilo nakazanih 500 tisoč kitajskih dolarjev za zgradbo, ki je že v popolnem teku.

Uspehi v šoli, v misijonu sv. Antona in posebno še v prazničnem oratoriju po Don Boskovem sistemu (okrog 400 pogančkov prihaja redno vsako nedeljo), so rodili lepe sadove novospreebrenjencev in tako nam je postala kapelica (začasna) v zavodu sv. Alojzija premajhna. Naraščaj je tak, da smo se odločili zidati novo cerkev na čast sv. Antonu in pod njo vse potrebne prostore: dvorano za katehume, za Katoliško akcijo in za šest-razredno osnovno šolo. Da bi to stvar čim

prej lažje pod streho spravil in s tem dal možnost hitremu razvoju krščanstva v Westpointu, sem prišel v domovino nabirat si prispevkov. Cerkvice v Tao-Man-u in Lappi so bile tudi dar Slovencev. Tekom poldruga leta sem imel po Sloveniji, kljub dvema operacijama, ki sem jih srečno prestal, 108 predavanj in pridig in v najhujši denarni stiski nabral 250.000 Din. Cela stavba stane 3 milijone dinarjev. Čeprav smo še torej daleč od potrebne vsote, je to vendar dobra podlaga, da delo lahko nadaljujemo, v upanju, da me bodo misijonski prijatelji še naprej podpirali v tem vzvišenem in nesebičnem delu za zveličanje ubogih poganov.

Tih, kakor je prišel in hodil med nami, je odšel g. misijonar. Zapuša 75 letno namico, tri brate, sestro in nas, drage mu Slovence, ter odhaja na nove osvojitve za Kristusa. V četrtek bo stopil v Trstu na ladjo. Bog ga blagoslovi v njegovem junaškem koraku!

Osebnosti

d 60 let je dopolnil skopljanski škof dr. Iv. Gnidovec in sicer na dan sv. Mihaela 29. sept. Najudanejša čestitke!

d Razveljavljena oprostitev. »Kmeti list« piše: Letos so bili konfinirani dr. Anton Korošec, dr. Fran Kulavec, dr. Marko Natlačen in dr. Anton Ogrizek. Proti konfinaciji so se imenovali gospodje pritožili na sodišče v Celju, ki je iz formalnih razlogov konfinacijo razveljavilo. Proti tej odločbi celjskega upravnega sodišča se je pritožila banska uprava v Ljubljani na Državni svet v Belgradu, ki je sodbo razveljavila.

pa sedaj še ni, ker morajo premagati neke ovire. Zanimanje med njimi pa je precejšnje. Celo med Nemci iz »Reicha«, to je med emigranti, je zanimanje za ljubljansko medicinsko fakulteto. Na teološko fakulteto se je vpisalo 163 slušateljev, na filozofsko 460, na juridično, ki tudi letos nosi prvenstvo, 551 in na tehnično 473. Na univerzi se plačuje šolnina v treh obrokih in sicer ob vpisu, v začetku novembra in v začetku decembra meseca. Najvišjo šolnino sta pri vpisu plačala neki Mariborčan in neka slušateljica, namreč po 1800 Din. Od 25. septembra do 10. oktobra je bilo na univerzi vplačanih 255.920 Din šolnine.

IGNACIJ NAROB, TAPETNIK, GOSPOSVETSKA CESTA ST. 16 (PRI LEVI)

d Zopet pod vodo. En silen nočni naliv je zadostoval, da je Savinja zopet prestopila bregove in da je bilo Celje zopet pod vodo. Leta 1750. je zapisal Popovč, da bo Celje imelo vedno povodnji, dokler ne bo urejena Savinja. Od takrat je minilo 180 let, a Savinja je še vedno neregularna.

d Miši uničujejo polje v Slovenski Krajini. Oblast je poslala občinam za zatiranje golazni potrebne strupe. Tudi v drugih krajih je zatiranje miši nujna zadeva.

d Zanimivo. »Mariborer Zeitung« je v Avstriji prepovedana, ker da piše v hitlerjevskem duhu.

d Nad 134.000 Din za poplavljenice je prejel doslej od raznih oseb in župnij školiški ordinarijat.

d Nad 800.000 Din škode je napravila jensenska povodenj na ljubljanskem Barju!

d 10.000 Din nagrade dobi, kdor izsledí osebo, ki je postavila oni dan peklenški stroj na železniško progo. Tako razglša ministrstvo notranjih poslov.

d Povest o štirih streljih. Pri Sv. Andražu v Slovenskih gorah se je zgodil zagoneten zločin, ki je vzmirlil vso tamkajšnjo okolico.

V starejših letih sveže in neizčrpne

MR. BAHOVEC

morejo ostati samo osebe, ki za časa posvetijo vso pozornost pravilni negi zdravja. K tej negi pa spada predvsem često preosnavljanje in obnavljanje človeškega notranjega ustroja, ki ga je treba od časa do časa očistiti nakopičenih, telesu škodljivih snovi. V to svrhu je najboljšo redno uživanje PLANINKA-CAJA, ki je sestavljen večinoma iz najboljših planinskih zdravilnih zelišč. Ultravioletni solnčni žarki in gorska mineralna zemlja dajejo tem zeliščem posebno zdravično moč za čiščenje in obnavljanje krvi, ki tako očiščena, lahko in pravilno kroži po zopet pravih žilah, kar ima za posledico, da si ohranimo svežost, gibčnost in čilost do visoke starosti. — Zahlevajte v apotekah samo pravi PLANINKA-CAJ-BAHOVEC v plombiranih zavitkih in z uapisom proizvajalca.

LEKARNA MR. BAHOVEC — LJUBLJANA

Domače novice

d Dva koncerta. Jubilejni koncert v proslavo 1900 letnice Odrašenja smrti se bo vršil v nedeljo 29. oktobra ob pol 4 v ljubljanski stolnici. Spored isti, kot je bil določen za Stadion. Peto bo nad 350 pevcev. Dne 26. novembra ob pol 5 pa bodo ponovili zbori ljubljanskih okrožij svoj vzorni koncert, ki so ga z izrednim uspehom odpeli dne 30. aprila t. l. pri Sv. Petru v Ljubljani.

d Par števil s vsučilišča. Dne 12. oktobra je bil zadnji dan rednega roka za vpisovanje slušateljev v zimski semester na naši univerzi. Do tega dne se je vpisalo 1813 dijakov. Najmočnejše je narasla medicinska fakulteta, na katero se je vpisalo 166 akademikov. Medicinska fakulteta, ki je bila do sedaj po številu slušateljev najmanjša, je tako presegla teološko fakulteto, ki je tudi narasla. Lani je bilo na medicinski fakulteti mnogo poljskih Židov, teh

Pred hišo nekega posestnika so počili štirje strelji, ki so se čuli tudi v vas Slavščino. Vaščani so pohiteli v smeri, kjer so počili strelji, ter našli na cesti 28 letnega dninarja Antona Kovčeca že umirajočega. Imel je štiri kroglice v telesu ter je kmalu izdihnil Orožniki so zaprli nekega osumljenca.

d Kamniška Bistrica je zopet zdijala oni ponedeljek in napravila ob bregovih in po travnikih skoraj večjo škodo kot pri prvi poplavi. Pred Stahovico je podrli voda na novo zgrajenem delu ceste visoko škarpno in je škodo nad 60.000 Din. Na Perovem je Bistrica napravila 6 letno Erjavčevovo Milico, ki je ob zadnji povodnji postala žrtev nesreče.

d Vojaško pokopališče v Strnišču pri Ptuj, kjer se je nahajala za časa vojne velika vojaška bolnišnica in kjer je pokopanih nešteto vojakov bivše avstroogrške armade vseh narodnosti, nameravajo popraviti in grobove urediti. Pokopališče je sedaj v zelo zapuščenem stanju.

Med brati Hrvati

d Ker so sladkorne tvornice zopet povišale ceno sladkorja, so morali tudi zagrebški trgovci povišati cene in velja odslej v Zagrebu kristalni sladkor 14 Din, sladkor v kockah in prahu pa 16 Din za kilogram.

d Zgodba o »novodobni« dami. Iz Samobora poročajo zagrebški listi, da je tja prišla oni petek čudna gospodična. V brivnico je stopila lepo oblečena dama z lepo frizuro. Na levo uho je imela po najnovejši modi obešeno kaketno čepico, kakor se sedaj gospodičnam taka nošnja najbolj dopade. Brivec je gospodično prijazno poprašal, s čim ji more postreči. Gospodična pa je sedla na brivski stol in rekla, naj jo brivec obrije. No in brivec je res namilil obraz te elegantne gospodične in jo obril. Imela je namreč močne brke in brado. Nato je gospodična odšla na sprehod po Samoboru ter srečala ondotnega policaja. Tudi ta se je zagledal v krasno frizuro in kaketno čepico gospodične, vendar se mu je čudno zdelo, da ima ta gospodična tako čuden stas in da tako nekam trdo hoči. Uljudno se ji je predstavil in jo zaprosil, ali jo sme spremljati na policijsko stražnico. Gospodična je, hočeš nočeš, morala sprejeti prijazno povabilo nedobrodošlega kavalirja. Na policiji je spregovorila z močnim moškim glasom ter povedala, da je doma v Ptuj. Povedala je tudi, da je prav za prav nekaj bila moški, da pa je sedaj prav za prav ženska in je tudi kazala nekako zdravniško potrđilo. Pri-povedovala je, da ji, ali da mu je ptujski policija dovolila nositi žensko obleko. Policija v Samoboru pa je bila mnenja, da jo take zadeve nič ne brigajo in da jo tudi taka gospodična nič ne zanima, vsled česar so ji na policiji pri-poročili, naj kar naglo izgine iz Samobora. In tako se je tudi zgodilo.

Iz naše prestolice

d Redni sestanek narodne skupščine bo v torek 17. oktobra, senat pa se snide naslednji dan.

d »Slovenski belgrajski tednik« se imenuje časopis, ki je izšel 13. oktobra 1933 prvič v Belgradu.

d Za vse države enako! Naš odposlanec pri Društvu narodov Fotič je pri razpravi o manjšinskem vprašanju izjavil, da odklanjajo države Male antante vsako spremembo postopanja v manjšinskih zadevah, dokler se obveznost zaščite manjšin ne raztegne na vse države.

d V pomoč Ukrajincem. Glavni odbor Zveze ruskih beguncev v Belgradu je izdal proglas, v katerem prosi ves katoliški svet, da se zavzame za gladujoče v ruski Ukrajini.

d Novo carinarico dobi Zemun.

d Motorni vagoni. Naša država naroči tri lahke motorne vagonne in tri težke. Lahki imajo 75 konjskih sil, prostora za 58 potnikov, tehtajo 13 ton, vozijo povprečno 70 km na uro in veljajo po 882.000 Din. Težki imajo 225 HP, tehtajo 43 ton, vozijo z enako hitrostjo, imajo 63 sedežev in veljajo po 2.017.000 Din.

d Vsled bolezni patriarha Varnave je odložen obisk bolgarskih škofov v Jugoslavijo.

d Ni po volji makedonstvujučim zboljšanje bolgarsko-jugoslovanskih odnosov, zato so začeli znova razburjati obmejno prebivalstvo. Te dni so napadli neko našo stražnico, a so morali pobeigniti nazaj čez mejo. Pustili pa so na mestu spopada napolnjen nahrbtnik, v katerem se je razletela bomba v hipu, ko je hotel naš vojak pregledati nahrbtnik. Vojak je bil na mestu ubit.

Kostanjasta barva — še privlačnejša ...

Kmalu boste srečali marsikatero brinetko, ki vas bo s svojimi lasmi resnično navdušila. Zakaj zdaj je vendar enkrat mogoče na poseben način negovati kostanjeve lase: umivamo jih samo z novim Brunetaflor Shampooom. Učinkuje naravno in edinstveno zaradi hequila, ki ga ima v sebi. Kostanjasta barva, temni ton sta s tem neverjetno poudarjena. Lase dobe krasen blek in čudovit lesk. Nenavadno lepo se kodrajo.

FLIDA SPECIAL SHAMPOO
BRUNETAFLO

Nesreče

d Požar. V St. Lovrencu na Dravskem polju so pogoreli posestniki Pulk, Eberl in Smolnikar.

d Plameni ognja so obližnili hram. V vasi Dolnja Vrbova pri Gornjem Milanovcu v Srbiji se je zgodila huda nesreča. Kmet Srečo Branković ima v vinogradu lesen hram, poleg katerega je zakuril ogenj. Branković je odšel po delu, v hramu pa je pustil svoja 5 let stara dvojčka, fantka in punčko, ki sta se igrala. Dekletce je čez nekaj časa odšlo ven, fantek pa je ostal v hramu. Medtem pa so plameni ognja obližnili hram, ki se je vžgal. Hram je začel takoj z vso silo goreti in je zgorel, preden so iz Brankovičeve hiše, ki leži 400 m daleč, mogli priti pomagat. Ko je bilo leseno poslopje že vse v plamenu, je mala sestra planila v hram, da bi potegnila na varno svojega bratca. Komaj pa je dekletce bilo v gorečem poslopju, se je goreče tramovje podrlo in oba otroka sta zgorela.

d Nespametna stara mati. Dve sestrici Ljubica in Katica Šafran iz vasi Potok, občina Popovača pri Belovarju, sta prišli obiskat svojo staro mater Maro Jurković v Dolnjem Vlahitniku. Stara mati je bila kajpada vesela svojih malih vnukič in jima je postregla z najboljšim, kar se je njej sami zdelo in kar je imela pri roki, z žganjem. Punčki sta veselo pili žganje in nato veseli in korajžnji odšli proti domu. Med potjo pa je mali 4 letni Katici postalo slabo in se je zgrudila. Začeli so jo lotiti strašni krči. Vsaka pomoč je bila zaman. Dekletce je umrlo v groznih mukah, zastrupljeno od alkohola. Nespametna stara mati pa sedaj v ječi pretaka solze.

d V norišnici. V belgrajski norišnici se je v soboto pripetil redek dogodek. Na hodniku norišnice je sedelo, kakor vsak dan, kakih 70 bolnikov. Med bolniki so hodili strežniki in pazili na svoje varovanje. Nenadno pa je, ko je strežaj obrnil hrbet, 30 letna Darinka Zeković

planila na malo 6 let staro bolnico Vero Jermenko, ki je mirno stala v kotu in molčala. Darinka je bolno punčko z vso silo udarila v želodec. Vse se je zgodilo z bliskovito naglico. Ko so pritekale strežajke, je mala Verica že ležala na tleh in je kmalu nato umrla.

d Če zajec pot preteče. Iz Karlovca poročajo, da je kmet Janko Rajič iz Laštinja pri Karlovcu vozil drva iz gozda. Z njim se je vozil na vozu 6 letni dečko Dragotin Stefanac. V klancu pa je nenadno konjem preskočil pot gozdni zajec, katerega so se konji tako prestrašili, da so se splašili in s težkim vozom zdirjali po klancu navzdol. Rajič, ki je šel ob vozu, je skušal konje ustaviti, pa se mu ni posrečilo. Na ovinku se je težki voz prevrnil in mali Stefanac je ostal pod težko naloženim vozom, ki ga je popolnoma zmečkal. Rajič je sicer skušal rešiti malega dečka, pa je bil vsak napor zaman.

Novi grobovi

d K Gospodu je odšla po večno plačilo 88 letna gosa Helena Cenčič, vdova po pokojnem nadučitelju in mati »Slovenčevega« urednika g. Viktorja Cenčiča. Naj ji sveti večna luč, prizadete svojce pa tolaži Bog!

d Blagor mu, ki se spočije. V Stari Loki so pokopali polkovnika v pokoju g. Karla Potočnika. — V Celju je umrl Leo Inkret. — V Novi Oselici je odšel v večnost finančni podpredsednik Janko Oražem. — V Crnomlju je odšla po večno plačilo Pavla Udovč, oskrbnica hotela Lackner. — V Hribu se je smrtno ponesrečil posestnik Snoj Anton iz Spodnjega Kašlja pri Zalogu. — V Ribnici so pokopali Franca Oražma, mlinarja in žagarja. — Mirno je v Gospodu zaspala v Stožicah 75 letna Rozalija Škerlj roj. Hvastja. — V Slovenjgradcu so pokopali starešino ukrajnega sodišča Ivana Romolda. — Pri Sv. Andražu v Slov. goricah je umrl Matej Kostanjevec. — V Križevcih pri Ljutomeru je odšel v večnost posestnik Anton Slavič, brat g. rektorja ljubljanske univerze. — V Ljubljani so

Dne 21. oktobra bo minilo 100 let, odkar se je rodil v Stockholmu slavní švedski kemik Alfred Nobel, izumitelj dinamita. V svoji oporoki je zapustil vse svoje premoženje tako zvani Noblovi ustanovi, ki podpira zaslužne učenjake in pospeševalce svetovnega miru.

General Judenič, poveljnik bele armade proti sovjetski Rusiji, je umrl v starosti 71 let. Bil je poveljnik kavkaških čet in je po polomu v Rusiji organiziral pohod proti Petrogradu. Skoro se je že približal mestu, ko se je moral umakniti in zbežati v Francijo, kjer ga je doletela te dni smrt.

George Eyston, angleški dirkač, si je zgradil svojevrsten avtomobil. Če odkriješ motor, se ti zdi, da ugledaš žrelo morskega psa pred seboj. S tem vozilom bo Eyston dirkal.

Novo špansko vlado je sestavil Martínez Barrios. V glavnem je sestavljena kakor prejšnja, ki ji je predsedoval Lerroix.

Ne morete si misliti, kakšno srečo ima moj mož. Komaj se je pred dobrim tednom zavaroval, že mu je padla na glavo opeka in dan nato mu je šlo kolo avtomobila čez nogo.

Ta čistilni aparat, ki naj bi prevzel vlogo zlatih ščetk, je trenutno na londonski higijensko-zobni razstavi. S to pripravo nabrizgaš med zobe ogljikovo kislino, ki pomori vse bacile, nato pa si usta poplakneš z mlačno vodo.

Podoba nam kaže, kako v Indiji krotijo divje slone. Navadno jim povežejo noge ter jih potem pripeljejo v družbo že ukročenih tovarišev. Tako se polagoma ujeta žival privadi ukročenim slonom in človeku. Mladič se takoj privadi novemu ozračju in navadno mirno sedi pri svoji materi.

Na londonski razstavi najnovejših izumov vidiš tudi ponočno svetilko, ki kaže tudi ponočni čas. Svetilka je čisto enostavno sestavljena. Na klobuku svetilke so narisane številke od 1-12 in ta se suče s pomočjo ure, ki je postavljena ob glavni osi.

umrlji: Terezija Florjančič roj. Bajc, soproga ravnatelja pivovarne Union; Antonija Petek, soproga viš. revidenta juž. železnice v pokoju; ing. Hano Luckmann, 22 letni Franc Jeglič, Jerica Fajfar, Ivanka Mesojedec roj. Zgaga in Marija Rychetzky roj. Omaha. Naj počivajo v miru!

Razno

d Zavetišče sv. Vincencija v Mengšu pri Ljubljani sprejema v oskrbo onemogle, neozdravljivo bolne, upokojence itd. po 15 Din dnevno (izjemoma tudi za nižjo oskrbino). Ima na razpolago nekaj sobe z eno posteljo in hrano 2. razreda po 25 Din dnevno. Zavod je pod zdravniškim nadzorstvom, ima hišnega duhovnika, ki nudi bolnikom vso dušno oskrbo. Vodi jo ga usmiljene sestre sv. Vincencija Pavelskega. Ima ugodno avtobusno zvezo Ljubljana—Menges.

d Pogreša se že pet tednov 54 letni, malo slaboumni Janez Berlogar. Pri sebi ima delavsko knjižico. Njegova sestra Ana Vidmar, Česence 16, p. Mirna peč, lepo prosi, da bi ji eni, ki kaj o njem ve, sporočil ter mu rada povrne vse stroške

d Absolventom kmetijskih šol Dolenjske. Pripravljalni odbor Podružnice Zveze absolventov kmetijskih šol v Novem mestu sporoča, da je prejel od kralj. banske uprave ugodno rešena pravila. Na svoji seji dne 8. oktobra je odbor sklenil, da se bo vršil ustanovni občni zbor podružnice 22. oktobra t. l. ob pol 14 v mali učilnici kmetijske šole na Grmu. Ako je še kateri absolvent, ki se še ni prijavil v svoji strokovni organizaciji, to lahko stori pred obh. zborom. Pridite! — Pripravljalni odbor.

Katoličani bodo imeli v državi le toliko pravic, kolikor si jih bodo sami priborili.

(Tomaž G. Masaryk.)

Radio

Program Radio Ljubljane od 19. do 26. oktobra.

Vsak delavnik: 12.15 Plošče, 12.45 Poročila, 13.30 Cas, plošče, 23. Konec. — Četrtek, 19. okt.: 18 Otroci in učenje, 18.30 Pogovor s poslušalci, 19. Srbohrvaščina, 19.30 Plošče po željah, 20 Glasbeno oblikoslovje ilustrirano z Radio orkestrom, 20.45 Klavirska harmonika, g. Breznik ml., 21.15 Pevski koncert ge. Zorke Levičnikove, 21.45 Poročila, 22 Radio orkester, Radio jazz. — Petek, 20. okt.: 11 Šolska ura: Pot gline do kamenite posode, 18 Plošče, 18.30 Kulturno predavanje, 19 Sokolstvo, 19.30 Izleti za nedeljo, 20 Zgodovinski razvoj slov. orgelske glasbe (prof. Rancigaj), 20.30 Vokalni koncert ge. Campe, 21 Ura uvertur, izvaja Radio orkester, 22 Cas, poročila, Radio jazz. — Sobota, 21. okt.: 18 Plošče, stanje cest, 18.30 Zabavno predavanje, 19 Ljudski nauk o dobrem in zlu, 19.30 Zunanji politični pregled, 20 Prenos iz Unione: Koncert Trboveljskih slavčkov, pevskega zbora »Trboveljski Zvon« in pianista Cirila Ličarja, 22 Cas, poročila, plošče. — Nedelja, 22. okt.: 8.15 Poročila, 8.30 Gimnastične vaje, 9 Versko predavanje, 9.30 Orgelski koncert g. Arnič Blaž, 10 Zdravstveno predavanje: Higijena stanovanja, 10.30 Slovenske narodne pojo gde. Korenčanova, g. Tone Petrovič in g. Banovec s spremljevanjem Radio orkestra, 11.30 Slovenska glasba, izvaja Radio orkester, 12 Cas, plošče, 16 Kmetijska ura: Pridobivanje lanu in izdelovanje prediva, 16.30 Ljudska igra: Magda, izvaja Delakov gled. studio, 17 Plošče, 20 Prenos opere »Havajska roža« iz Ljubljane, vmes čas in poročila. — Ponedeljek, 23. okt.: 18 Gospodinjska ura: Divjčina — priprava v kuhinji, 18.30 Francoski kmet, 19 Plošče, 19.30 Poročila za inozemstvo, 20 Komorni pihalni trio 20.45 Operetno glasbo izvajajo ga. Polčeva, gg. Gostič in Zupan s spremljevanjem Radio orkestra, 22 Cas, poročila, Radio jazz. — Torek, 24. okt.: 11 Šolska ura: Do Skopja in Ohrida, 18 Otroški kotichek, 18.30 Plošče, 19 Francosčina, 19.30 Položaj Slovencev ob vstopu v leto 1848., 20 Gde. Ela Singer poje šlagerje, vmes igra šlagerje Radio orkester, 21.15 Kuplete poje s spremljevanjem harmonike g. Slapar Niko, vmes harmonika solo, 22 Cas poročila, 22.30 Angleške plošče. — Sreda, 25. okt.: 18 Komorna glasba, Radio kvintet, 18.30 Radio orkester, 19 Tujski promet v dravski banovini, 19.30 Uvod v opero, 20 Prenos opere iz Ljubljane, vmes čas in poročila.

Od bolečine
k ugodju

Danes se lahko iznebite vsa-
kršnih bolečin, bodisi ušesnih,
zobnih, neuralgijske ali bolečin
povzročenih od prehlada. Aspi-
rin tablete jih odpravijo. Njih
zaščitni znak je Bayerjev križ.
Brez skrbi vzemite! Ne ško-
dijo Vam!

ASPIRIN

V. a. Jopla h. d. Zagreb, Gornja 32.
Cikla se najde pod št. 1007 od 1. III. 1933

Nad 100.000.000 Din so vložil: zadnji čas
španski katoličani za svoje časopisje.
Vsaki peti človek na svetu je katoličan.

RAZNO

Najsta-jša podoba Ma-
tere božje. Iz Aten poro-
čajo, da je neki grški
menih v skoraj že raz-
padlem samostanu pri
Trapezuntu našel veliko
množino kršč. skih re-
likvij, ki imajo veliko
zgodovinsko in znan-
stveno vrednost. Te re-
likvije so bile v tem sa-
mostanu zakopane že v
prvem stoletju po Kri-
stusu. Med njimi se na-
haja podoba Matere bož-
je, ki zanjo trdijo stro-
kovnjaki, da je izvorno
delo evangelista Luke.

Štorklja. V vaseh ob
Donavi zelo rade gnez-
dijo štorklje. V neki vasi
v Sremu je imela štorklja
svoje gnezdo na strehi
pada. Otroci so v nepre-
vidnosti zažgali pod, ki
je bil poln slane ravno
v času, ko sta bila v gne-
zdu dva mladiča. Ko je
izbruhnil požar, ju je
ravno čuvala štorklja, sa-
mee pa je odjadral na
lov za hrano. Ogenj se je
razvel tako naglo, da ni
bilo misliti na kako re-
šitev. Vaščani, ki zelo či-
slajo te ljubke in prijetne
ptice, so poskušali rešiti
vsaj nje. Metali so ka-
menje in kričali, da bi
opozorili štorkljo na pre-

Naš gospod župnik

Spisala Helena Hatusehka iz nemščine
prevedla Marija Kmetova

Obe vasi sta z dobrodelnostjo teknovali druga z
drugo in sleherna si je hotela pridobiti zmagoslavni znak
dobrosrčnosti.

Kako so se pripravljali, da bi dostojno sprejeli
otroke! Francija je okrasila z zastavami balkon šolskega
poslopja, podstrešno okno novega poštnega urada in
francoski del mostu. Švica pa je naročila pri Avstriji
nemški pozdravni napis, ki ga je Sebli nabil na nekakšen
slavolok in je še vse okrasila z nemškimi in avstrijskimi
zastavami, seveda, na švicarski strani mostu.

V juliju so prišli francoski piščanci. Ti otroci so bili
iz pariških predmestij. Imeli so deset do štirinajst let,
suhi so bili, blede in njih oči so izražale strahotno zrelost;
še bolj strahotno zrelo pa so znali govoriti. Kot bi trenil,
so zavladali vasi. Prav pred zastavo, ki je vihrala s šol-
skega poslopja, so obstali in navdušeno vzklikali: »Vive
la France, vive Bremoncourt!« Kako so bili veseli njihovi
redniki, skoraj bi se bili od prevzetnosti razpočili!

Nato je sleherni sprejel svoje pišče, ki ga po stari
navadi otipaval in zmajeval z glavo. Obleka ni razodevala
revščine. Francoske mame so jih dobro oblekle. A kar
so našli spodaj! Večina je imela ženske srajce; pač po-
slednjo žrtev uboge matere! Nogavice so bile od gatenja
vse zabuhle, naramnice večina s spletene iz vrvic. S
takimi naramnicami je znal ravnati le tisti, ki jih je
nosil. Najbolj čudne pa so bile neke hlače z eno samo
hlačnico! Druga hlačnica se je brčkone izgubila v kaki

bitki. — Omeniti pa moramo še, da so imeli lepe robce,
dobre čevlje in čedna pokrivala.

Mladina iz Berlina in z Dunaja, ki je prišla dva dni
kasneje, je bila drugačna. Tudi ta je bila sestradana ko
francoska, a njena obleka, križ božji! Pokrivala za nič,
obutev strašna. Mnogo jih je imelo državne čevlje, ki jih
jim je podarila domovina, preden so odšli. Krila iz pa-
pirnatga blaga, bluze iz vrečvine; hlače pa mozaik iz
pisanih krp. Vsi pa so imeli sicer navadno, a čisto perilo
in trpežne naramnice. Dosti Dunajčanov je imelo zelene
naramnice in irhaste hlače. Na prečnem traku je bila
bela vezena z napisom: »Bog te živi!«

Vladarica, ki je pomagala tudi pri sprejemu nemških
otrok, bi se bila skoraj smejala takemu domisleku, da ti
na naramnice napišejo pozdrav Bogu! Naš župnik pa je
vzel takega majhnega, bosega fantiča v naročje, ga pri-
srčno poljubil in dejal:

»Fantek, je že lepo, da imaš pozdrav Bogu na srčku!
Boš videl, da ti bo dobro pri nas.«

Za slovesen sprejem pa se tuji otroci niso kar nič
zanimali. Preveč so bili vsi preplašeni. Njih duše so bile
polne notranje razrvanosti njihove pohojene domovine.
Ravnodušno so gledali slavolok. Le Dunajčan je vljudno
vprašal, ali so to švicarske barve. Sicer so imeli vsi eno
samo željo: »Da bi se že skoraj do siteda najedli!«

Polastili so se Lamottea ko roj kobilice kake oaze.
Vse so devali v usta, karkoli je bilo moči ugrizniti, celo
gorčični kozarci so morali to verjeti. Cez tri dni so si
tako pokvarili želodce, da so navdušeno pisali domov:
»Tu živimo izvrstno; smo si že želodce izvinili.«

Dunajčan se je pritoževal, da ne more pri zajtrku
pojesti več ko šest kosov kruha s sirovim maslom, ker
so mu hlače pretesne.

Prvo noč jim je dala prebava toliko opraviti, da niso
mogli spat.

PO DOMOVINI

Pismo iz Skoplja

Tudi tu daleč na jugu naše države živimo slovenska dekleta. Sle smo z doma zaradi službe in za službo, ker nam obojega dom ni mogel dati. Kar mnogo nas je tu doli, da se večkrat začudimo kadar pridemo skupaj. To se zgodi navadno vsako nedeljo popoldne, ko imamo pusto. Takrat se zberemo v gostoljubnem domu sv. Marte, ki ga vodijo slovenske usmiljenke. Ni še dolgo, kar so prišle za nami prav zaradi tega, da bi nam ob časi brezposelnosti ali čakanja na službo nudile zavetja. Prej že smo se zbirale v župnijski dvorani poleg katoliške župne cerkve, ki jo oskrbujejo o. jezuiti. Ni pa bilo nobene ženske, ki bi se zanimala za nas in bi nam znala svetovati v pre mnogih slučajih in vprašanjih, ki jih je v tujini vse polno. Nepisano smo bile vesele, ko smo izvedele, da dobimo v njih prave prijateljice. Kmalu se je ustanovilo Društvo sv. Marte, ki ima namen nuditi služkinjam katoliške veroizpovedi v slučaju nezaposelnosti ali boleznih zavetja, skrbeti za njihov napredek in kulturnem in versko-moralnem pogledu ter iti brezplačno na roko pri iskanju službenega mesta. Vsaka slovenska deklica, ki pride v Skopje, naj bi se vpisala v to društvo, ker ima od njega res velikih koristi. Vse tiste imajo namreč pravico iskati zavetja v domu sv. Marte ter prisostvovati vsem sestankom, predavanjem in igram, pri katerih seveda same sodelujemo. V našem domu sv. Marte imamo sobo, v kateri se vršijo naši sestanki in razgovori vsako nedeljo popoldne. Po teh razgovorih odidem v domačo kapelico, kjer imamo slovenske litanije in blagoslov. Premnogokrat se zgodi, da nas obišče kak slovenski duhovnik, ki nam drži popoldansko službo božjo, me pa veselo prepevamo slovenske Marijine pesmi. Večkrat imamo dramatične igre v župnijski dvorani. Takrat se ta dvorana napolni in zdi se nam, kakor da bi bile doma, ko smo po naših družinskih igrah. Gledalci in poslušalci pa seveda niso sami Slovenci, ampak tudi Macedonci in Makedonke, Srbi in Srbkinje, Arnavti in Albanci, pa to nas prav nič ne moti. Vsi so zelo zadovoljni z nami, ker jim nudimo zabave in razvedrila. V domu sv. Marte pa imamo tudi v prizemlju večjo sobo, spalnico, kjer moremo prenočevati, kadar smo brez

službe in čakamo na novo namestitev. Castite se stre, posebno sestra Kandida, nam skušajo napraviti bivališče v tujini kolikor se da domače. Saj to je pa že takoj, če le zaslišimo mlo našo govorico, najbolj pa takrat, kadar zapojemo naše lepe slovenske pesmi. Vselej nam mine domotožje, ko pridemo v dom sv. Marte. Saj to je namen naših sestankov, da se pogovorimo in si tudi potožimo svoje križe in težave, ki jih je v tujini pač gotovo več kot pa doma. Ob takih urah se tu pa tam utrne tudi marsikatera solza. To pa bodo razumele prav lahko vse one, ki so čutile bridkost domotožja in se tudi niso stramovale solz pri spominu na dom tam gori na severu.

Se nekaj bi radi povedale dekletom našim sestram, ki prihajajo iskat službe v naše kraje. Prvo je to, naj ne hodijo z doma na slepo srečo, češ, bom že dobila službo. Včasih se to res zgodi, velikokrat pa ne in je dekle v tujem kraju potem izpostavljena pre mnogim težavam in nevarnostim. Kadarkoli gre katera na jug, naj počaka, da dobi poročilo od tam, da jo služba res čaka. Če pa pride v Skopje, naj ji bo prva pol v dom sv. Marte, kjer bo takoj izvedela tudi za primerno službo, če se sploh dobi. Tukajšnje gospe namreč zelo čislajo slovenska dekleta, ki jim jih preskrbi dom sv. Marte in je navadno veliko vprašanj po služkinjah. Seveda pa s tem nečemo vabiti deklet sem doli, povedati hočemo le, kam naj se obrnejo, če jih pol nanese tu sem. Na kolodvoru v Skopju visi velik zelen plakat, ki bo vsakemu dekletu padel v oči in na njem je zapisano, naj se vsako dekle, ki išče službo obrne na dom sv. Marte, Karadžordževa 56.

Drugo pa kar bi hotele povedati, je to, da tudi tu daleč od doma lahko ostane dekle dobro in pošteno, če se drži katoliških načel, če opravi svoje verske dolžnosti, če redno in pogosto prejema svete zakramente, za kar ima priliko v katoliški cerkvi, kjer je navadno vedno en pater Slovenec.

Res je, da je v tujini več prilike, da se dekle izgubi, kakor pa doma, vendar pošteno slovensko dekle, ki drži kaj nase in na svojo čast ostane tudi tu poštena. Rade bi namreč povedale, da vse tiste, ki gredo za kruhom na jug, zaradi tega še niso izgubljene, ampak je odvisno čisto od njih kakšne hočejo biti.

Nobena pa, ki odhaja v svet zaradi službe, naj se ne spušta z nikomur neznanim, pa bodisi moški ali ženska, v razgovor in naj ne pripoveduje svojih namer ter naj ne bo zaupna prav do nikogar, ker se preprosto zgodi, da so nepošteni in brezvestni ljudje neizkušene Slovenke izpeljali v druge kraje, od koder se niso več vrnile. Slovenska dekleta le čitajte povest v »Vigredi« »Hčere beže« in verjemite nam, da se tako res dogaja. Vsem v domovini iskrene pozdrave. — Slovenske služkinje v Skopju.

Za dobro sadje in grozdje

V sedanjem času ni mogoče odvrnati sadnih škodljivcev brez zanesljivih sredstev. Pri ogromnih množinah sadnih rastlin, so se škodljivci tako razpasli, da posameznikom ni mogoče vseh zatreti. Pokazali so se pa že lepi uspehi proti napadu sadnih škodljivcev. Mnogo jih je še, ki ne vedo, kakšno škodo povzročajo škodljivci. Vendar je upanje, da bodo to spoznali in jih zatirali. Zato moramo pred vsem gledati na zdravje sadnega drevja. Zdravje je temelj za vsako živo bitje, tudi za sadne rastline.

Dandanes je mnogo sredstev, s katerimi lahko obvarujemo sadne rastline boleznim. Lažje je bolezen preprečiti nego zdraviti. Kdor hoče imeti lepo zdravje, redovito sadno drevje, naj ga temeljito saži in očkropi ali vsaj maže debela in debelejšje veje z arborinom. Marsikateri se izgovarja le na slabo leto. Resnica je to! Je pa tudi še večja škoda, ki jo povzročajo razni škodljivci. Vgled naj bodo vinogradniki, ki leto za letom škropijo z modro galico. Kar je modra galica za vinograd, to je arborin za sadno drevje. Ker je junija močno deževalo, to je najboljši čas za škropljenje vinogradov, je prišla bolezen peronospera, ki je grozdju močno škodovala. Iz tega je razvidno, kako vplivajo taka sredstva na zdravje sadnih rastlin. Posnemajte vinogradnike in boste imeli mir pred sadnimi škodljivci.

Vinska trgatav se je začela. Čeravno ne tako obilno, kakor lansko leto. Zato bo treba več pazljivosti. Vsak bi rad le dobro imel; to pa ni lahka stvar. Pred vsem se mora slabo grozje odbirati, da bo le po grozdje ostalo za vino. Noben kupec ne bo vprašal, koliko je vinogradnik nabral, ampak le, kakšno vino ima. Zato je vinogradnik za kakovost vina tudi sam odgovoren. Vsak vinogradnik naj si tudi to zapomni!

Pri trgatvi je torej treba velike previdnosti in pazljivosti. — F. B. Božele, Hradskega cesta 36.

Ljubosumje se je razpaslo po obeh taborih dobrodelnosti. V francoskem taboru so rekli: »Vsak Nemeč se je že zredil za kilogram. Če se tudi vi ne boste zredili, boste v bodoči vojni tepeni vsi.«

V švicarskem pa so dejali: »Fantej, pozor, ne smemo se pokazati Francozom kot kake pokveke!«

Oba tabora sta komaj čakala, da bi se spoznala; a radi previdnosti ju niso pustili blizu.

Kakor rečeno, je naš župnik nekaj namerjal, spoznati smo to po njegovih pridigah. Kaj je hotel dobri moč? Ne manj ne več kot to: po mostu privedi Nemčijo k Franciji in ju pobota s pomočjo njunih otrok.

Avstrijka je bila vsa navdušena za to misel. Tekala je iz vasi v vas, pripravljala tla, pripovedovala tu kaj lepega, ondi kaj dobrega. Kar za čuda kreposti je, razen krščanskih, odkrila ta ženska v obeh počitniških kolonijah! Vsi ti otroci so bili sami ljubki, nedolžni angeli.

Približal se je veliki dan prvega srečanja. Naš župnik je povabil vse te piščance, ki so bili na reji, k sebi na vrt, pa bodisi da so bili pariške, dunajske ali berlinske pasme. Vladarica je prikorakala na čelu mlade Francije na švicarsko plat, a mlada Avstrija in mlada Nemčija sta se zbirali v župnišču. Poveljevala sta jima župnik in Avstrijka, ki se je na vso moč trudila, da se zbliznaje posreči.

Francozi so bili vsi navdušeni, da vendar kdaj spoznajo kaknega Nemca. A Nemci so bili nekam brezbržni. Med vojno jim je pač že preveč narodov stopilo na noge.

Ko se je pojavil »dedni sovražnik«, se je začelo mrmanje iz prvih vrst obeh taborov. Nenadoma so se Francozi zagrohotali in so se grohotali tem bolj, čim bliže so prihajali Nemci. V prvih vrstah so namreč zapazili dvoje irhastih hlač. Kaj tako španskega! »Sovražnik je osupnil in zardel. Neki mali Parižan, z imenom Fifi, je s prstom pokazal španske hlače. Hlače pa, naj jim bo

odpuščeno, so nato pokazale zadnjo plat. Užaljeni Parižan je zavpil: »Boche!« (»Bošč« — psovka za Nemce.) »Svinja!« je odvrnil Dunajčan.

Kaj pomeni »Boche« in kaj »svinja«, ni nihče razumel. A vsak si je mislil, da je v teh besedah nekončno zaničevanje. »Boche, Boche, Boche!« je zakričalo nekaj glasov. »Bik, osel, kamela, dromedar, krokodil,« je do nelo vse vprek in že so si bili v lasih. Razvila se je krasna bitka. Nihče se ni izmikal boju; videti je bilo, da jim je že v krvi. Fifi, junak, je napadel največjega nemškega dolgina, bevskal krog njega ko gosposki kužek krog bernardina, se mu zaletel med noge, splezal nanj, se mu urno izmikal iz rok, tako da se je mogel Nemeč samo še braniti. Dunajske irhaste hlače pa so zmagovito obdelavale imetnika patentiranih naramnic iz vrvice, tako da se je moral Tintin, ki je imel spodnje hlače z eno hlačnico, kmalu umekniti.

Borba je divjala še dalje. Zaman se je vrgla vladarica, ne boječ se smrti, med junake. Dobila je le modre buške. Odločili so se umreti za domovino. A župniku je šinila pametna misel v glavo. Potegnil je svoj modri dežnik iz ovoja in mlatil z njim, kolikor je le mogel, po prijatelju in sovražniku, kakor tudi Bog pošilja dežja pravičnim in krivičnim. To je zaleгло. Cete so se morale skupno umekniti svetlemu orožju in zapustile so bojišče, kjer je ostalo polno pisanega plena.

»Spravna svečanost« se torej ni tako končala, kakor je bilo mišljeno.

Odslej je bil župnik previdnejši. Cete naj se privadijo druga drugi na pogled, od daleč. Pri igrah si niso bile tako blizu, da bi prišlo do tepeža, dasi še zmeraj zadosti blizu, da so mogle opazovati druga drugo. Oba tabora sta bila častihlepna in sleherni je hotel biti več ko sovraž-

tečo nevarnost. Vse zaman: skrbna samica se ni dala odgnati od svojih mladičev. Čim večje je bilo kričanje, tem bolj jih je čuvala. Ogenj se je vedno bolj širil in ko so je vrnil samer s hrano za svoj zarod, je našel samo še pogorišče. Nekaj časa je krožil nad mestom svojega nekdanjega bivališča, nato pa se je sunkoma zagnal v žarečo žerjavico, kjer so končali tudi samica in mladiči.

Bajram. »Želim ti srečen bajram!« Tako se pozdravljajo muslimani, ko se po končanem, cel mesec trajajočem strogem postu, vračajo od molitev, katere so opravili ob koncu svojega posta, imenovanega »ramazan«. Prva njihova pot iz meseca je na pokopališče, da tam pozdravijo in počaste spomin svojih mrtvih, šele potem se podajo domov, kjer se veseli in gostijo cele tri dni. Ako je slučajno v tem času kak musliman sprt z drugim, mu mora na dan bajrama vse odpustiti, ker bajram je praznik miru in ljubezni za vse pravoverne muslimane. Ramazanski bajram pa praznujejo polne tri dni in v teh dneh so muslimani posebno živahni in veseli.

DOPISI

Smrt finančnega podpreglednika. (Nova Oselica.)

V nedeljo zvečer je nenadoma umrl finančni podpreglednik g. Janko Orazem. Bil je vedno blaga duša. Ljudstvo ga je zelo ljubilo, ker je bil že kot otrok in sedaj kot finančni podpreglednik vedno doberhoten. — Bog mu bodi plačnik in tolažnik njegovim gospođi!

Nova knjižnica. (Suha pri Kranju.)

Nedavno smo ustanovili novo knjižnico »Lipa«. Zanj je veliko zanimanja. Prejeli smo imovino po razpisni knjižnici. Nabavili smo nekaj novih knjig. Vsakdo si lahko izposodi dobrih knjig, da si z njimi krajša dolge večere. Izposojamo vsako nedeljo, od 12 do pol 14.

Sora je narasla. (Medvode.)

Pretekli teden so pri nas vode radi neprestanega deževja ponovno narasle. V petek zvečer, ko je voda dosegla najvišje stanje, je Sora vzela most pri tovarni v Goricanah. Most je bil sicer star in slab, vendar je še dobro služil Goricancem, ki so edino tukaj še imeli zvezo z drugim bregom. Sedaj bodo pa morali hoditi na Medvode, ako ne bodo napravili tolna. Ta nezgoda bo mogoče pospešila delo za novo cesto in most, ki ga nameravajo zgraditi izpod tovarne. Sora je tudi odnesla stari most v Medvodah, namesto katerega bodo začeli graditi bry. — Društveno življenje se je pri nas po dolgih počitnicah zopet pričelo. Med tem časom smo pa doma lepo pobelili, pobarvali in prepleškali, tako, da se vidi kot nov. V soboto, 21. oktobra bomo ob osmih zvečer uprizorili igro »Vodo«, ki jo je napisal Jože Vombarger. Ponovili jo bomo v nedeljo ob 4 popoldne.

Povodenj in drugo. (Stranje pri Kamniku.)

Spet je prigrmel povodenj. Kar nanaglooma. V noči od 9. na 10. oktobra. Ta povodenj je naredila veliko dobrega, da je odkrila od 28. septembra pogrešano trupelce Milke Erjavšek. Našli so deklico tam doli pod Kamnikom v pesek zasuto. Prepeljali so jo v domačo župnijo, kjer je imela dne 11. oktobra prav lep pogreb. Starši pa sedaj vsaj vedo, kje

imajo svojega otroka. Drugače je pa povodenj nadaljevala razdiralno delo prebaje. Banovinska cesta je na mnogih krajih prav resno ogrožena. Nova cesta v Bistrico je skoro docela pretrgana. Struga Bistrice se je razširila. V njej pa polno izravnanih dreves in druge navlake. Kmetje so ob rodovitno zemljo. Strašen je pogled na dvorišče Malenšekove gostilne. Še ena povodenj, pa bo biša v nevarnosti. — Pa še eno drugo iz narih krajev. Ali veste, koliko kilometrov je od Kamnika do Stranji? Pisano je: 6 km. Koliko jih je pa od Stranji do Kamnika? Pisano je: 4 km. Na to znamenitost našega kraja so nas opozorili tujci. Pridite jo pogledat, dokler je zob časa ne bo zabrisal.

V nedeljo pa zares! (Dol pri Ljubljani.)

Ker se napovedana velenjanja Miridejanjska drama »Veste«, predzadnjo nedeljo, radi nastalih ovir ni mogla vršiti, se ista vprizori v nedeljo, 22. oktobra ob treh popoldne v cerkveni hiši. Vse prijatelje vladno vabimo k obilni udeležbi. — Dram. odsek Kat. akcije.

Ravno. (Št. Gotard.)

Ko smo brali, kako ogromno škodo je napravila povodenj po raznih krajih — so nekateri rekli, da v tem slučaju smo pa hribovci na boljšem kot dolinci. Vode nas ne bodo mogle tako hitro doseči. Pa brez škode tudi tu ni bilo. Potok Boljska je tako hudo narasel, da je vzel velik del travnika enemu posestniku na Trojanah. Novo zgrajeni jež so morali razstreliti, da ni voda še več zemlje odnesla. — Po daljšem presledku bo zopet na mislionsko nedeljo, dne 22. oktobra popoldne ob 3 igra v cerkveni dvorani. Fantje nam bodo v igri »Iz smrti v življenje«, ki ima štiri dejanja — pokazali, kako znajo nastopiti na odr. Ker že dolgo časa ni bilo predstave, pričakujemo, da bodo domačini in tudi okoličani napolnili dvorano.

Tudi naši poplavljeni so potrebni podpore. (Št. Vid pri Stični.)

Že je preteklo tri tedne, odkar je poplavila voda njive, travnike, vrtove in pašnike. V petih bivših občinah: Dob, Podboršt, Zagorice, Stehanja vas in Velike Pece je voda tako visoko nastopila, da so morali nekateri iz hiš bežati, drugim so pa morali krompir prenašati iz kleti v višje prostore.

Celo v cerkev sv. Petra v Dobu je voda prišla. Zelje, ki ga je voda zalila, je popolnoma uničeno. Krompir, v kolikor ni bil še izkapan, gnije in ne bode uporaben. Ajde nekateri še za seme ne bodo pridelali. Saj še sedaj, ko je od naliva preteklo že tri tedne, stoji voda čez katere njeve. Tudi pota so bila pod vodo. Čez takozvano Grčevje je bilo mogoče priti samo z brodom. Brod, ki jih je v okolici Doba več polno, je pa zelo priprost. Nekaj tramičev skupaj zbijejo in potem se prepelevajo od brega do brega. Seveda morajo tisti, ki gredo na brod prevozniku nekaj plačati. Šolarji pa denarja nimajo, zato je mogoče priti tri tedne v šolo. Škoda, katero je povodenj napravila na pridelkih, znaša v zgoraj omenjenih občinah čez 300.000 Din. Povodenj v okolici Doba skoraj vsako leto nastopajo, toda navadno je pomladi ali pozno v jeseni, ko ni več pridelkov po njivah. Toliko povodnji, kakor te jeseni pa že od l. 1895, ni bilo. Voda se lahko odteka samo skozi požiralnik. Pri Dobu so lani skušali požiralnike razširiti. Toda pokazalo se je, da je voda še bolj počasi odtekala, kakor poprej. Ker je povodenj nekaterim vse jesenske pridelke uničila, bo nastalo veliko pomanjkanje. Naj bi bili tudi naši poplavljeni deležni pomoči in podpore, kakor jo bodo dobivali poplavljeni po drugih krajih. Iz banovinskih sredstev so prejeli najbednejši 3100 Din podpor. Kaj pa drugi, tudi pomoči zelo potrebni?

Smrt požrtovalnega klučarja. (Št. Peter pri Novem mestu.)

Dne 7. oktobra smo položili na našem farnem pokopališču k večnemu počitku Mihaela Šverta, posestnika iz Jelš. Imenovani je bil več let klučar podružne cerkve na Trški gori. Ta častni posel je opravljal z redko nesebičnostjo in veliko požrtvovalnostjo. V dobi ko je bil on klučar pri trškogorski podružnici, se je izvršila cela vrsta popravil pri cerkvi sami in pri obeh njenih gorskih hišah. Kolikokrat je sopihal pokojni Miha na Trško goro, ko so bili ondi zapostveni delavci pri cerkvi, in to z močno razdejano nogo, ki je nosila na sebi posledice svetovne vojne! Malokomu je znano, koliko so Švertovi konji brezplačno zvozili na Trško goro v prid tamošnji cerkvi. Redki so, ki bi vedeli, koliko živil je rajni Švert podaril njemu tako dragi cerkvi na Trški gori, ko je imela zaposlene razne obitnike in delavce. Ko ga je domači župnik čisto povpraševal po zadevnem računu, je skoro redno

27.000 vrst bankovcev.

Angleški nabiralec sturina, Catling, ima zbirko bankovcev, kakršne ni nikjer več na svetu. Med bankovci je tudi precej takih, ki nimajo več para. Vseh bankovcev je nekaj nad 27.000 v zbirki. Najstarejši bankovec je iz Kitajskega, ki je bil v veljavi približno pred 600 leti. Prvi angleški bankovec so iz leta 1715 in se glase na 100 funtov. V zbirki so tudi stari ameriški bankovci za pet funtov, na njih pa je naslikan angleški naseljenec. Na nekem bankovcu iz dobe francoske revolucije pa je tiskano prvice: »Postava kaznuje ponarejevalce k smrti«.

Nove iznajdbe. Budimpeštanskemu patentnemu uradu so bili v zadnjem času prijavljeni nekateri novi patenti, med drugimi šteje, ki avtomatično čisti obleko z bencinom in salmijakom, nalično pero z več gumbi, ki piše v raznih barvah in čevlji z električno kurjavo, ki se bodo zlasti v zimskem času prav gotovo obnesli.

Na koncertu. — Ah, do je krasna melodija! Rad bi si jo zapomnil. — Napravi si vzlet na robu, da je ne pozabiš.

nik. Kadar so se otroci igrali brez tujih opazovalcev, jim ni bilo všeč: Pogrešali so »sovražnika«.

Brez dvoma so bili Francozi živahniji, bolj iskri in so se hitreje odločili za kaj. A Nemci so imeli več smisla za sport, več discipline in več temeljitega znanja. Francozi so bili polni novih misli, Nemci so znali te misli izrabiti. Parižanom sta bila sport in telovadba prav za prav tuja, a so bili rojeni akrobati, ki se niso ničesar zbal. Vneti so bili za vragolije in so se igralkali z njimi. Nemci so videli zmeraj smoter pred seboj in niso napravili nobene kretnje zaman. Znali so radi splošnega uspeha zatajiti osebno korist. In kako so se razlikovali v vedenju! Navihani so bili vsi. Vendar, najsi so Parižani zagodili tako ali tako, zmeraj so se kako izvil iz zagate — in še kako so to znali! Malo so se pošalili, malo zasmejali, malo priliznili, pa je šlo. A če je isto storil kak Berlinčan, je klavirno padel v močnik. Najsi se je oprostal tako ali tako, zmeraj je imel smolo. Največkrat niti poskušal ni, da bi se oprostil.

Francozi so se izvrstno znali vesli z ljudmi in kar je res — je res: radi so ponagali in bili domači. Priroda in živali pa so jim bili tuji. Drugače Nemci. Vpričo ljudi so bili plahti, a ljubili so prirodo in živali. Nikoli ni nihče mučil kake živali ali razcefral kake cvetice.

Seveda se je vladarica potegovala za svoje Francoze, Avstrijka pa za Nemce. Župnik je blagoslovljal oboje in bil v skrbih zanje. Zanašal se je pa le še na kak čudež.

Čudoviča so pota božja: čudež se je zares zgodil!

Preden preidemo k tej zadevi, dovolite, da vam opišem kraj dejanja. Skoraj ni ne boste verjeli: zgodilo se je v greznici Nardinove matere! To je dokaz, da morejo najlepše cvetice uspevati na gnoju in to dejstvo priznava tudi botanika.

Nekoč je bila torej greznica odprta in iz jame je

smrdelo. Veliki hlapec je z gnojico zalival vrt in nato pozabil zapreti greznico. Na stotine kovinasto lesketajočih se muh je brenčaje obletavalo to krasno čudo in na vso moč privabljal Francoze. Kar pa zanima kako mesarsko muho, tega ne more zanemariti kak pravi Parižan. Počenili so krog greznice, lučali kamenje v črno globino in blaženo vzklikali, če je kak curek gnojnice oplazil kakega tovariša. Ko so se te igre raveličali, so z zaletom preskakovali jamo. Posrečilo se je celo najmanjšim — saj so jih od daleč gledali Nemci! Tem ni še nikoli prišlo kaj tako nevarnega na misel. Francozi so jih izzivali s smehom in z dovpti. Nemci so se počasi približali. Francozi pa so se, navidezno brezbržno, oddaljili. Naj Nemci le poskusijo, če znajo!

Justav, dolgin iz Berlina, se je zaničljivo nasmešnil in prvi stopil v ospredje. Ne da bi se zaletel, je skočil z obema nogama — v greznico! En sam, strašen vzklil — njegovi spremljevalci so vpili na pomoč in se razpršili. Tedaj je bila vsa vas na polju in nihče ni slišal klicev na pomoč. Tintin, tisti Parižan z naramnicami iz vrvice, je naglo pritekel, se zleknil kraj jame in iztegnil roke v jamo. Dolgi Justav je v črni godli obupno poskušal plavati, a ni mogel doseči rok Parižana — še pol metra je manjkalo.

»Za noge me držite!« je zaukazal Parižan in se porinil v jamo, drugi so ga pa krčevito držali za noge in hlače. Tako je komaj še dosegel Justavove noge. Medtem je privlekel mali Fifi lestvico. Spustili so jo v greznico in tako sta prišla na dan dolgi Justav in njegov rešitelj Tintin. Justav se je spremenil v zamorca, Tintin pa je imel vijoličast obraz, roke so mu posinele, komaj je še dihal, kri mu je tekla iz nosa in bil je ves izmučen. Precej časa je bilo treba, da se je popravil. A nato so ga proslavljali za junaka in »zamorec« Justav iz Berlina ga je objel.

Volitve v Delavsko zbornico

V soboto in nedeljo se vrše volitve v Delavsko zbornico.

Slovensko katoliško nameščenstvo mora v teh dnevih pokazati, da se zaveda pomena teh volitev, da odklanja nasilne metode kapitalizma, da odklanja marksizem in fašizem, da odklanja tudi tisti marksizem, ki skuša prodirati pod krinko krščanstva.

Slovensko katoliško nameščenstvo mora v teh dnevih pokazati, da je za socialne nauke Leona XIII. in Pija XI., da neče rušiti katoliške enotnosti, da hoče značajne in odločne moše v Delavsko zbornico.

Zato bo slovensko katoliško nameščenstvo oddalo svoj glas za listo »Združenih zasebnih in trgovskih nameščenecv Slovenije«.

Kandidiramo te-le svoje tovariše in tovarišice, člane in članice:

Kandidati:

1. Smersu Rudolf, uradnik OUZD v Ljubljani.
2. Žebot Franjo, zastopnik Vzaj. zavarovalnice, Maribor.
3. Sitar Alojzij, trg. sodrnik pri Mayer F. C., Ljubljana.
4. Klinar France, tovarniški uradnik pri KID, Jesenice.
5. Kadunc Lovro, rudarski nameščenec TPD, Trbovlje.
6. Virant Karel, organist, Braslovče.
7. Munđa Josip, ravatelj Ljudske posojilnice, Novo mesto.
8. Pelicon Leopold, industrijski uradnik pri PEKO, d. z. o. z., Tržič.
9. Masit Vida, uradnica Zadrudne zveze, Ljubljana.
10. Hvale Jože, uradnik Zadr. gosp. banke, Ljubljana.

Namestniki:

1. Vatovec dr. Fran, urednik »Slovenec«, Maribor.
2. Košir inž. Vinko, uradnik Gospodarske zveze, Ljubljana.
3. Sarlah Jože, trgovski poslovodja, Kojice.
4. Zdešar Ivan, organist, Ljubljana.

odgovarjal: »Bo že Mati božja poskrbela, da mi Bog povrne. — O jaz sem Mariji izza vojske veliko dolžan!« — Nič ne dvomim, da se je Švertovo upanje že uresničilo, zato mu mirnega srca lahko kličemo: »Počivaj v pokoju nesebična in cerkvi vdana duša!«

Radi mačka v smrt.

(Krško.)

Te dni se je nudil prebivalcem Krške okolice žalosten prizor. Posetnik Vodopivec Anton iz Zelenje je šel v mraku po vodo k bližnjemu studencu. Nazaj grede ga sreča neki fant. Pričela sta se prepirati radi mačka. Fant se je razburil in udaril Vodopivca z lesom po vratu tako, da mu je zadal smrtni udarec. Vodopivec je sicer nadaljeval svojo pot domov, vendar je drugi dan podlegel udarcu. Zapušta ženo v blagovoljenem stanju in troje neodrastlih otrok. Vodopivec je bil priden, napreden gospodar.

Gospodinski tečaj.

(Petrova vas.)

V nedeljo, dne 8. oktobra smo pri nas zaključili gospodinski tečaj ki je trajal po dva dni v tednu celo leto. Vodila ga je kakor druga leta tudi letos ga. učiteljica Premrova. Dekleta in žene so z velikim zanimanjem sledile izvajanjem ge. voditeljice, in v marsikateri kuhinji se danes cvre in kuha kaj boljše. Le žal, da je letos kriza močno ovirala potek tečaja. Gospej voditeljici in dekletom, ki so vztrajale do konca, na uspehu čestitamo. Upamo, da se kmalu prične že drugi tečaj, zanimanje je že sedaj veliko.

3*

5. Pečkar Anton, trgov. poslovodja, Dol. Logatec.

6. Smej Franc, posojilnični uradnik, Gornja Radgona.

8. Serjak Anton, trg. sodrnik pri A. Krišperju, Ljubljana.

9. Pohar Mara, nameščenka v tiskarni sv. Cirila, Maribor.

10. Cuderman Vilko, knjigovodja I. del. konzum, društva, Ljubljana.

Naša lista je potrjena! Uradni glavni volilni odbor nam je določil zelene glasovnice.

KAKO BOMO VOLILI?

Člen 27. volivnega reda določa:

Glasuje se osebno, neposredno in tajno. Ko se prične sprejemanje glasov, se morajo pripuščati dole osebe na volivno mesto po redu, kakor prihajajo.

Volivni odbor bo na podlagi veljavnih legitimacij (kršni list, prijavi list, davčne knjižice, poslovnih in drugih dokumentov) ugotovil identičnost došlih in če je volivec vpisan v volivnem imeniku.

Volivec dobi potrebna navodila za glasovanje in prazno kuverto ter glasovnico vsake kandidatne liste. Nato se napoti v zaprt prostor z navodilom, naj da v kuverto glasovnico, za katero želi glasovati, nepretrgano, druge glasovnice pa raztrga.

Vsaka kandidatna lista ima glasovnice posebne barve, katero odredi glavni volivni odbor v sporazumu s predlagatelji liste. Vsaka lista sme biti samo ene enostavne barve.

Po zaključku sprejemanja glasov mora krajevni volivni odbor najprej primerjati, če se število sprejetih kuvert ujemata s številom volivcev, vnešenih v zapisnik, nakar en član volivnega odbora odpira kuverte in jemlje iz njih glasovnice.

Pred drugim članom volivnega odbora se morajo zbirati glasovnice po kandidatu listah.

Kuverte, ki ne vsebujejo predpisanega nepretrganega glasovalnega listka (glasovnice), ali vsebujejo imena kandidatov izven list, ali neraztrgane glasovnice za razne liste in organizacije, katerih liste niso potrjene, se zbirajo ločeno in brez vrednosti.

Več neraztrganih glasovnic v eni kuverti za enega in istega kandidata velja kot en glas.

KAKO BO VOLIL KRŠC. NAMEŠČENEC?

Ko prideš pred volivno komisijo, se legitimiraj!

Nato dobiš prazno kuverto s 4 glasovnicami (rdečo — socialistično, modro — narodno socialistično, belo — krščansko socialistično in zeleno, ki je naša).

Nato pojdeš v zaprt prostor, kjer boš rdečo, modro in belo glasovnico pretrgal na dvoja, zeleno pa pustil nepretrgano ter vse skupaj (zeleno in pretrgane) vtaknil v kuverto ter izročil volivni komisiji.

Sedaj pa na delo, tovariši in tovarišice, da bo 22. oktober izprical zmago naših jasnih načel v strokovnem gibanju!

ZA GLAVNI VOLIVNI ODBOR

Kremžar Franc, urednik »Slovenec«, Masit Vida, uradnica Zadrudne zveze; Novak Avgust, uradnik Vzajemne zavarovalnice.

Pohar Mara, nameščenka Cirilove tiskarne; Dr. Vatovec Franc, urednik »Slovenec«, Žebot Franjo, zastopnik Vzaj. zavarovalnice.

Brezbarven narod

Hitlerjevska »Deutsche Allgemeine Zeitung« prinaša izpod peresa pisatelja Histra večji članek o Jugoslaviji, v katerem se med drugim glasi:

Nesreča je za Evropo, da se udaja neki splošni civilizaciji. Le podeželsko ljudstvo se še krepko drži prvotnosti svojega življenja in svojih običajev. Binkoštna nedelja v Zagrebu je bila zato prepričevalen primer. Kmetje iz najširše okolice so prišli v mesto k svečani maši v svoji narodni noši, v kateri tudi vsak dan delajo na polju. Naenkrat si videl v mestu različno lepoto, naenkrat je zvečelo pred teboj samobitno, prvotno življenje. Če prideš pa dalje na zapad, v Ljubljano in Slovenijo pa pojema pri podeželskem ljudstvu to staro držanje običajev in pravi, ki je zrastle iz enotnosti človeka z zemljo. Slovenci so postali že zelo brezbarven narod, Hrvati so narodno zavedni in npravno strogi. Bosanci in Crnogorci pa so ponosni in junško ljudstvo, ki nastopi pred potujočim Evropejcem kot gospod. Ko smo visoko gori v Črni gori vstopili v neko kmečko hišo, izgubljeno v skalovju, smo videli, da ima hiša samo en prostor, sredi katerega je devetdesetletni gospodar kuril ognjišče. Nismo mogli razumeti, kako da se to ljudstvo ne izseli s svoje zemlje. Ko pa nam je mladi kmet s kretnjo, ki je nihče ne bo mogel posneti, ponudil slivovke — narodne pijače — smo spoznali, da nam je stari običaj gostoljubja izkazal kot gospod. Tedaj smo vedeli, kako so ti kmetje ozko zvezani s svojo zemljo in domovino. — Pisatelj zaključuje: Narodi, ki se zavedajo večnih zakonov življenja in ki živijo iz svojega ljudskega bistva, so na dobrem stvariteljskem potu.

Prvi časi krščanstva se vračajo

V angleškem listu »Universe« poroča neka Angležinja o razmerah v mehiški državi Vera Cruz, v kateri vlada najhujše nasilje brezbožnikov in kjer je vršenje bogoslužja skoraj onemogočeno. Ko je Angležinja pred odhodom v Evropo hotela moliti v kakšni katoliški cerkvi, je našla vse zaprte, samo neka razkolniška je bila odprta. Ravnatelj hotela je tej gospej izjavil: »Mi imamo posebno verska tolažila. Čeprav ni tukaj nobenega verskega pouka, vendar vera nikar ni bila jačja, ko sedaj. Odkar so cerkve zaprte, sem bil večkrat pri sv. maši. Večina navzočih so bili možje, ki so se prej redko pokazali v cerkvi. Sedaj pa, ko je težko in nevarno biti katoličan, hoče vsak iti v cerkev.« Gospo so nato spremili v neko zasebno hišo ter jo odpeljali v spalno sobo, kjer je na mizi gorela svetilka. Domača gospa je vprašala Angležinjo: »Ali si hočete sami podeliti sv. obhajilo?« Angležinja je nekako prestrašeno to odklonila. »Dobro,« je rekla domačinka, »bom pa vam ga dala jaz ali moja sestra.« Po kratki molitvi se je gospa dvignila, umila roke ter prižgala svečo, ki jo je držala njena sestra. Okna so bila popolnoma zastrta. Nato je Mehikanka vzela iz steklene posode srebrno skrinjico, molila: »Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo streho,« ter podelila svoji sestri in Angležinji sv. obhajilo. Ko so odmolile zahvalno molitev, je Mehikanka rekla: »Od julija preteklega leta se vrši z dovoljenjem g. škofa ta

sveti obred tako, kakor ste videli. Imamo samo enega duhovnika za 100.000 duš. Ta prihaja vsak mesec enkrat, da daruje daritev sv. maše ter posveti hostije. Takšnih tajnih kapel, kakor jo tukaj vidite, je v mestu 40, kjer se bere sv. maša ter deli otrokom verski pouk. Duhovnik zapusti, preoblečen v obleko laika (svetnjaka), hišo; verni katoličani gredo mimo njega, kakor ga ne bi poznali, in to vsled tega, da ne bi strupeni sovražniki vere in duhovnikov postali pozorni. Pri slovesu je Mehikanka rekla Angležini: »Sporočite katoličanom v Angliji, naj za nas molijo, da bodo, ko se spet vrnete med nas, naše cerkve že zopet odprte.«

Morda ne veš, da

so v Nemčiji sedaj zopet najbolj priljubljeni stroške igrače svinčeni vojaki, tanki, topovi in podmornice;

da se zdravi in nepohabljeni otroci s tretjim mesecem starosti drže že pokonci, s šestim sede, stojijo z devetm in shodijo, ko so eno leto stari; da bo nova katoliška katedrala v Liverpoolu na Angleškem okrašena z 20 metrov visokim kipom Kristusa Kralja, Ponoči bo kip razsvetljen tako, da bo daleč ven na morje viden;

da so tri nemške vasi zaprosile, da bi bile »povišane« v mesto, ki bi se imenovalo: »Hitlerberg«;

da ribiči na slanike nanaajo radi mirnega vremena, ker ob takem se ribe drže bolj globoko v vodi;

da ima oddelek londonske policije za prstne odise 37 uradnikov zaposlenih;

da je dokazano, da so najbolj krepki in zdravi otroci, katerih oče je star 27, mati pa 25 let;

da so v Arabiji državljani »vabljeni« k prispevanju za državne izdatke. Najnižji prispevek je okoli 4 Din, kdor da 200 Din dobi naslov patriot, za 300 Din aktiven patriot, kdor žrtvuje 400 Din je velik, za 800 Din pa dobi naslov super ali največji patriot;

da je potovanje po zraku vedno bolj v modi. V Angliji obstoja 36 družb, ki oddajajo taksi-aeroplane, s katerimi se je mogoče peljati v vse dele sveta;

da je gospa Henden na Angleškem mati 21 otrok, ima 66 vnukov in deset pravnukov. Njih skupna starost je 927 let;

da se dober in zdrav sir da shraniti do štirih let;

da je ameriški predsednik Roosevelt strasten zbiralec znamk. Nobene zalepke ne smejo zavreči, dokler si ni on ogledal znamke na nji; da morajo biciklisti v Montrealu (Kanada) imeti policijsko prijavnico, da jim je dovoljena najvišja brzina 22 km, ne smejo voziti na kolesu druge osebe in po cestah ne dirkati;

da je na Angleškem 15.764 zdravnikov bolniških blagin, ki imajo nad 15 milijonov zavarovancev; da je usnjo iz katje kože vedno bolj zahtevan predmet. Samo iz Indije so jih lanske leto izvozili nad dva in pol milijona;

da neka angleška veleopekarna, ki ima 27 tovarnen, izdeli dnevno ogromno množino pet milijonov kosov opeke, kljub temu pa zidarska dela zaostajajo, ker opekarne dobavljajo premalo opeke. da tudi na Japonskem avto izpodriva ročno vozilo rikšo. Pred 25 leti je bilo tam 16 avtomobilov in 30.000 rikš, danes jih imajo samo še dvasloč, avtomobilov pa 25.000.

Vlom za vlomom

Cudno in skoro nerazumljivo je, da je danes toliko vlomov in tatvin in to celo po deželi. Človek bi mislil, da bodo vlomilci vsaj danes mirovali, ko vsepovsod čuti pomanjkanje denarja in drugih dobrin. Pa je ravno obratno. Še nikoli ni bilo v naših krajih toliko vlomov, in to tako spretno pripravljenih, da človek ni pred njimi varen z nobeno napravo, z nobeno obrambo. — Pač, je en način! Sicer ne vloma, ampak škode se da ubraniti z zavarovanjem proti vlovu pri Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani. Oglasite se pri zastopniku Vzajemne zavarovalnice.

V vsako hišo Domoljuba!

Za kmete je zalagal denar

Sodni eksekutor Kleinert v Grünbergu (nemška Šlezija) je poneveril 18.000 mark uradnega denarja in nato izginil. Te dni se ga našli v Berlinu strašno zapuščenega in zamenarjenega. Kleinert uživa v svojem domačem mestu najbolj glas; preiskava je tudi dognala, da od poneverjene vsote Kleinert ni porabil zase niti feniga, marveč je zalagal za uboge kmete, ki bi jih moral rubiti. Ker sam ni imel premoženja, je prišlo poneverjenje slednjič na dan.

Pismo japonskega ministra prosvete misijonarjem

Japonski minster prosvete je poslal nedavno oudotnim misijonarjem sledečo prošnjo: »Doselej se politika ministrstva prosvete ni opirala na vero. Zato smo doživeli žalostne pojave, ki se zrcalijo zlasti v očitnem propadanju javne in zasebne npravnosti, v porastu komunizma in v anarhiji. Treba je, da postavimo vzgojo mladine na duhovni temelj. Zato uvidimo potrebo verske vzgoje in si želimo vaše pomoči.« — Kadar voda v grlo teče...

Velikanski padobranci

Trije angleški inženirji Irving, Caltrop in Macohn so po dolgotrajnih poizkusih izumili napravo, podobno padobranu. Razlika je v tem, da so se s padobranom rešile z aeroplanov lahko le posamezne osebe, nova naprava pa bo zaščitila potnike in letalo. Na zgornjem delu aeroplana bo pritrjen poseben velikanski »dežnik«, ki se bo za slučaj, da bi vozilo strmoglavilo proti zemlji, avtomatično odprl in bodo potniki z letalom vred mirno pristali na zemlji. Če bo vse to res, bomo se strahopetneži poleteli v zračne višave.

Kopalne obleke iz stekla

To je najnovejša novost, ki prihaja iz Londona. Posrečilo se je namreč iznajti steklo, ki ga je mogoče tkati in ki se ne zlomi. Novo steklo je mogoče tudi poljubno barvati in bi torej kopalne obleke iz stekla zakrivala telo, kakor vsaka druga kopalna obleka. Imele bi pa to prednost, da propuščajo solne žarke, vendar pa le obvarujejo telo pred solnarico. Tkanosteklo-uporablja jo že v veliki meri za zavijanje blaga. Za marsikaterega kopalca, oziroma kopalke, ki ne pozna dostojnosti, bi bila najprimernejša kopalna obleka — šop kopriv.

Duhovščini naj nihče ne podtika narodne nezanesljivosti

Ob začetku vsenemškega katoliškega kongresa na Dunaju je kardinal Innitzer izpregovoril tudi to-le: »Mi katoličani se ne damo od nikogar prekositi v ljubezni do ljudstva. Mi smo vselej varovali svojo domovino, tudi če je bilo treba žrtvovati se za njo. Katoliški duhovnik pozna potrebe svojega ljudstva. Z njim je v krvnem sorodstvu in ve, da ga mora varovati pred tujim vplivom. Zato naj nam nihče ne očita narodne nezanesljivosti. Kdor ljubi svoje ljudstvo, ne bo mogel pogrešati katoliškega duhovnika pri narodnem obrambnem delu.«

Zobozdravnik: »No, no, nikar se tako ne de-ris, saj se vašega zoba še niti dotaknil nisem.«
»Ne, zoba ne, ampak na kurjem očesu mi skojite.«

**Zopet
znižane
cene!**

Predno si na
havite obleke,
krila in pla-
šče, pišite po
novi veliki
ilustrirani ce-
nik in vzorce v

STERNECKI
TOMARJA PERLA - 11. OBLEK

Celje št. 19

Obleke	po Din	77—	99—	110—
Plašči	po Din	199—	250—	340—
Kostumi	po Din	320—	450—	560—
Bluze	po Din	33—	46—	52—
Krila	po Din	70—	74—	128—

Obleke kakor tudi plašči in druga konfekcija se po meri takoj izdelava v lastni tovarni. Kar ne odgovarja, se zamenja ali vrne denar. Cenik **zastonj!**

Naznanila

n Posmrtninsko zavarovanje »Karitas« nepri-
čakovano lepo napreduje. Število članov hitro na-
rašča. »Karitas« je pač popolnoma varna ustanova
ki nudi ljudem možnost, da si na lahek način pravo-
časno oskrbijo dostojen krščanski pogreb in re-
šijo domače vsaj prvih skrbí in težav. Može in
očetel! Muči vas skrb, kaj bo, ako vas smrt nena-
doma loči od neoprekrbljene žene in otrok. Za-
varujte se njim v korist, da jih poleg žalosti vsaj
v začetku ne bodo mučile še druge skrbí. Sinovi,
hčere! Zavarujte svoje starše pri »Karitas«. S tem
jim oskrbite dostojen krščanski pogreb in da vam
ob njih bridki izgubi ne bo treba skrbeti še za
kritje pogrebniških stroškov. Navodila daje brezplačno:
»Karitas«, Ljubljana, palača Vzajemne zava-
rovalnice »Karitas«, Maribor, Orožnova 8. Kari-
tativna zveza, Poljanska cesta 28 (Marijanišče).
Pojasnila dobite tudi v vsakem župnem uradu.

n Prosvetno društvo v Hrúšici priredi v ne-
deljo, dne 22. oktobra zanimiv Koroški večer ob 4
popoldne. Program: Koroške narodne pesmi, poje
domači pevski zbor; veseloigra »Paglavci«, igrajo
Križarji-Bizovik; govori: govori g. p. Krizostom in
deklamacije. Vstopnina globoko znižana. Ne zamu-
dite!

n »Ljudska samopomoč«, reg. pom. blagajna v
Mariboru, je imela v nedeljo, dne 8. oktobra 1933
svoj 2. izredni občni zbor, na katerem se je spre-
jel tudi 17. § (Prehodne določbe) novih pravil z
znatno znižanimi mesečnimi prispevki.

n Družba sv. Rafaela za varstvo izseljencev v
Ljubljani skliče tem polom v smislu družbenih pravil
in sklepa družbenega odbora svoj redni občni
zbor, ki se bo vršil v torek, dne 24. oktobra 1933
ob 16 popoldne v posvetovalnici Delavske zbornice
v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 22a. Na ta občni
zbor se vabilo vsi člani Družbe sv. Rafaela in vsi
dobrotniki in prijatelji izseljencev. — Predsednik.

n Grosuplje. V nedeljo 22. oktobra bo vzpizo-
rilo dijaštvo iz Grosupljeja in okolič: zelo zabav-
no veseloigro »Pri belem konjičku« v Gasilskem
domu v Grosupljem ob 3 popoldne in ob 8 zve-
čer. Vsi prijatelji poštnene zabave vljudno vabljeni!

»Jaz ne morem živeti brez vaše hčere.«
»Prav. Bom že jaz plačal pogrebne stroške.«

Mali oglasnik

Vaša drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebitve ali prodajajo svoje prideleke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Dobre čevlje

dobite pri Jerneju Jeraj, Zapoje 10 Smednik.

Oklic. V nedeljo, dne 22. oktobra 1933 ob 1/2 10. uri v Sp. Pirničah št. 21 se vrši prostovoljna javna dražba na licu mesta raznih poljedelskih strojev, kakor mlatilnice, slamozevnice, na ročni in živinski pogon, čistilnika in drugih. Nadate razno poljsko in domače orodje ter več vozov. Tozalevni dražbeni pogoji se bodo razglasili pred pričetkom dražbe.

Harmoni in kolo

ceno prodam. Harmonij zelo dober Amerikanski sistem, za 1600 Mla. — Moste številka 59, pri Kamniku.

Krava s telefonom

narodaj Ignac Novak, Vnanje Gorice 29 p, Brezovica pri Ljublj.

Običje, perilo, usnjate sukniče najceneje pri Preskerju, Ljubljana, Sv. Petra 14.

Čevljar, pomočnika

za mešana dela, kakor tudi vajenca sprejme Fr. Travnik, Trebnje.

Brinja iz prve roke naprodaj pri Miheliču Ivanu, Stari trg ob Kolpi

Sadno dreve,

krasne marelice, breskve in vsa druga plemenita najboljših vrst ima naprodaj Alojzij Podobnikar, drevosničar, Dobrova pri Ljublj.

Brez reklame

tudi v špecerijski stroki ne gre. Tudi tukaj se vrste blaga vedno menjavajo, tudi tu so »novosti«, s katerimi je treba odjemalce seznaniti potom časopisja. — Tednik »Domoljub« Vam bo v ta namen prav uspešno pomagal.

Prodajalna H. Ničman

Ljubljana, Kopljar cva ulica 2

opozarja

cenjeno občinstvo na ravnokar došle

novosti

devocijonalij, križev, kipov, nastavkov, kropivčkov na kamnu in lesu, rožnih vencev, svetinj

itd. v veliki izberi do najfineše kvalitete

Cene konkurenčne

Za obilen obisk se priporoča trdka

H. Ničman

Najboljša nogavica!

Brinje in fige

v prvovrstni kakovosti dobite pri
FRAN POGAČNIK, d. z. o. z.
Ljubljana, Tyrševa (Dunajska) št. 87
nasproti mitnice.

n Citrašil Izšel je 11. zvezek »Slov. nar. pesmi« za citre in petje v peti pomnoženi izdaji. V zvezku je tudi za samouke in začetnike pojasnilo o flazoletu Cena 20 Din. Seznam zvezkov na razpolago. Ivan Kiferle, Ljubljana, Gosposka 9.

VINA

vseh vrst kupite najugodnejše pri

Centralni vinarni v Ljubljani

Električna cestna železnica v Ljubljani

prodaja

stare tramvajske tračnice

po ceni Din 50— za meter, pri odjemu nad 12 m pa po ceni Din 45— za meter franko remiza v Zg. Šiški. Tračnice so izvrstno porabne pri zgradbah mostov, traverz kot nosilci za oboke, stopnice, stropne itd. Dolžina tračnice znaša 12 m, višina 15 cm, teža cca 30 kg na meter.

SUHE GOBE

ku uje po najvišji dnevni ceni

SEVEN & KOMP.

LJUBLJANA, Gosposvetska cesta št. 5.

Jaka je bil v mestu in pravil, ko je prišel domov, da se je na kolodvorski tehtnici tehtal in da tehtal 78 kilogramov.

»Gotovo si se tehtal, ko si imel sukno na sebi,« mu je dejala žena.

»Ne, ne, kaj pa misliš, držal sem jo v roki.

»Kaj pa ti je rekla žena, ker si snoči tako pozno domov prišel?«

»Mi še ni vsega povedala.«

Modna in manufakturna trgovina

F. in I. Goričar - ,pri Ivanki'

Ljubljana, Sv. Petra cesta 29

priporoča za jesen in zimo vsakovrstno blago za moške in ženske obleke, plašče in površnike, žamete in barbente za obleke, flanelo za perilo od 750 Din naprej, koca, deke, kovrte, zimske ruhe, triko maje in hlače, volnene vestje in jope, otroške jopice od 28— Din naprej, moške delovne in pranje srajce, kravate, dežnike itd. — V konfekejskem oddelku nudimo izdelane damske in otroške plašče v veliki izbi, po najnižjih cenah. — Kupujte vsi v tej trgovini, kjer dobite res dobro blago in po solidnih cenah.

ASTMA

Težkoče pri dihanju in po-
manjkanje sape

so težke muke, ki store človeka nervoznega in ga spravljajo v obup, da nima miru ne podnevi ne ponoči.

Proti temu se z velkim uspehom uporabljajo:

ASTMOL prašek za kajenje,
ASTMOL bronhial cigarete za pušenje.

Dobivajo se v lekarnah.

Pazite vedno na ime **ASTMOL!**

Odobreno od Ministrstva socialne politike in narodnega zdravja št. 2061 od 8. II. 1932.

Preklic.

Traven Marjeta, posestnica, Žiže p. Radomlje obžalujem in preklicujem. če sem kaj žaljivega izrekla o Hribarju Francetu, mesarskem pomočniku iz Žiže, in izjavljam, da mu nimam v nobenem oziru kaj očitati.

ZAHVALA

Po smrti moje matere mi je »KARITAS« takoj izplačala vso zavarovano vsoto in se ji za to javno zahvaljujem. »KARITAS« je varno in pošteno zavarovanje ter ga vsem priporočam.

V Kamnici, 6. 10. 1933.

Čepe Alojzija, I. r.